

P.Z. br. 508

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/23-01/41

URBROJ: 65-23-02

Zagreb, 7. lipnja 2022.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom zakona* koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 7. lipnja 2023. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Marina Piletića i državne tajnice Margaretu Mađerić i Mariju Pletikosu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/23-01/28

URBROJ: 50301-04/25-23-6

Zagreb, 7. lipnja 2023.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike Marina Piletića i državne tajnice Margaretu Mađerić i Mariju Pletikosu.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, lipanj 2023.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u članku 2. stavku 4. podstavku 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Socijalna skrb je organizirana djelatnost od javnog interesa čiji je cilj pružanje pomoći socijalno ugroženim osobama, kao i osobama u nepovoljnim osobnim ili obiteljskim okolnostima, koja uključuje prevenciju, promicanje promjena, pomoći u zadovoljavanju osnovnih životnih potreba i podršku pojedincu, obitelji i skupinama u svrhu unaprjeđenja kvalitete života i osnaživanje korisnika u samostalnom zadovoljavanju osnovnih životnih potreba te njihovog aktivnog uključivanja u društvo.

Zakon o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22., 46/22. i 119/22., u dalnjem tekstu: Zakon), temeljni je propis kojim se uređuje djelatnost socijalne skrbi, korisnici, prava i usluge te postupci za njihovo ostvarivanje, način obavljanja djelatnosti i druga pitanja značajna za djelatnost socijalne skrbi. Zakon je stupio na snagu 17. veljače 2022., a u travnju 2022. Zakon je izmijenjen i dopunjjen radi proširenja obuhvata prava i usluga u sustavu socijalne skrbi i na osobe pod privremenom zaštitom, kao odgovor na rusku agresiju na Ukrajinu i dolazak većeg broja raseljenih osoba iz Ukraine uslijed ratnih zbivanja, a zatim i u listopadu 2022. kada je intervenirano, između ostalog, i u dio odredbi o priznavanju prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja kada je ujednačen početak priznavanja prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja onim korisnicima koji su na dan 17. veljače 2022. bili korisnici prava i u postupku utvrđivanja ispunjavanja uvjeta po novom Zakonu to pravo im je također priznato. U tom slučaju, kao datum početka priznavanja prava određen je datum stupanja na snagu Zakona, 17. veljače 2022. Na isti način ujednačen je datum priznavanja prava za osobne potrebe korisnicima koji su bili korisnici toga prava u trenutku stupanja na snagu Zakona, a pravo im je priznato i na temelju novoga Zakona, u kojem slučaju datum priznavanja prava je datum stupanja na snagu Zakona, 17. veljače 2022.

Međutim, primjena Zakona ukazala je na potrebu dalnjih intervencija u Zakon naročito u dijelu prava na status roditelja njegovatelja, odnosno njegovatelja i poboljšanja njihovog statusa, kao i olakšavanja njihove iznimno teške situacije nakon smrti djeteta s teškoćama u razvoju o kojem je brinuo roditelj njegovatelj ili njegovatelj, odnosno osobe s invaliditetom o kojoj je brinuo roditelj njegovatelj.

U tom smislu Hrvatski sabor je, na 15. sjednici održanoj 17. ožujka 2023., donio Zaključak kojim je Vlada Republike Hrvatske zadužena izmjenama Zakona osigurati reformu i racionalizaciju sustava socijalne skrbi u funkcionalnom i materijalnom smislu te unaprjeđenje predmetnog sustava u svrhu pružanja kvalitetnije usluge s posebnim naglaskom upravo na status roditelja njegovatelja i njegovatelja.

Također, ukazala se potreba intervencije i u dijelu naknada i to naknade kojom bi se osigurala dostupnost prijevoza radi školovanja određenim kategorijama učenika srednje škole, ovlasti inspektora socijalne skrbi, kao i instituta povrata iznosa isplaćenih na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu, kao i instituta zabilježbe u sustavu socijalne skrbi, koji se u slučaju priznavanja prava na zajamčenu minimalnu naknadu pokazao kao ozbiljna administrativna prepreka u priznavanju zajamčene minimalne naknade, kao osnovne socijalne naknade koja se priznaje radi podmirenja osnovnih životnih potreba.

Osim toga, nakon više od godine dana primjene Zakona uočeno je da neke odredbe o naknadama u sustavu socijalne skrbi (doplatak za pomoć i njegu) te o pružateljima socijalnih usluga, kao i o samim socijalnim uslugama dovode u dvojbu kod primjene.

Osim navedenoga, potrebno je učiniti određene jezične i nomotehničke uskladbe odredbi radi poboljšanja Zakona i otklanjanja uočenih dvojbi u primjeni Zakona.

2. Osnovna pitanja koja se trebaju urediti zakonom

U cilju ostvarivanja zaštite najosjetljivije skupine korisnika sustava socijalne skrbi potrebno je proširiti razloge za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja i njegovatelja u odnosu na osobu koja se njeguje u slučaju kada se radi o osobi koja ima poremećaj autističnog spektra četvrtog stupnja, proširiti obuhvat korisnika prava na status njegovatelja koji se ovim izmjenama i dopunama može priznati bračnom i izvanbračnom drugu te životnom ili neformalnom životnom partneru roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom bez obzira ima li dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom drugog roditelja, žive li roditelji s njim i jesu li zbog svog psihofizičkog stanja u mogućnosti pružiti potrebnu njegu.

Ovim izmjenama i dopunama poboljšava se status i prava roditelja njegovatelja ili njegovatelja kroz povećanje naknade i omogućavanjem ostvarivanja primitaka po osnovi drugog dohotka, ako obavljanje poslova kojima se stječe drugi dohodak nije u suprotnosti sa svrhom priznatoga prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja, kroz produženo trajanje statusa roditelja njegovatelja i njegovatelja nakon smrti djeteta s teškoćama u razvoju o kojoj je brinuo roditelj njegovatelj ili njegovatelj te nakon smrti osobe s invaliditetom o kojoj je brinuo roditelj njegovatelj.

Također, ovim izmjenama i dopunama uređuje se pravo na naknadu za troškove prijevoza učenika radi školovanja kako bi se djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom za koju ne postoji potreba smještaja ili organiziranog stanovanja u okviru sustava socijalne skrbi, učeniku polazniku srednje škole koje je u udomeiteljskoj obitelji ili je član kućanstva korisnika zajamčene minimalne naknade olakšala dostupnost prijevoza zbog školovanja.

Osim toga, potrebno je dodatno propisati ovlasti inspektora socijalne skrbi prema fizičkim osobama koje nisu registrirane kao pružatelji socijalnih usluga i koje te usluge pružaju bez potrebne odluke te redefinirati institut zabilježbe u sustavu socijalne skrbi kako bi se otklonile administrativne prepreke za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, kao osnovnu naknadu u sustavu socijalne skrbi koja se priznaje za podmirenje osnovnih životnih potreba.

Također, predloženim zakonom vrši se i dodatno nomotehničko i jezično poboljšavanje radi jasnoće Zakona.

3. Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Donošenjem predloženog zakona proširit će se razlozi za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja i u odnosu na dijete s teškoćama u razvoju ili osobu s invaliditetom koja ima poremećaj autističnog spektra četvrtog stupnja, proširit će se obuhvat korisnika kojima se može priznati status njegovatelja bez obzira ima li dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom drugog roditelja, žive li roditelji s njim ili jesu li zbog svog psihofizičkog stanja u mogućnosti pružiti potrebnu njegu.

Također, kroz povećanje naknade i omogućavanjem ostvarivanja primitaka po osnovi drugog dohotka, ako obavljanje poslova kojima se stječe drugi dohodak nije u suprotnosti sa svrhom priznatoga prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja, status roditelja njegovatelja i njegovatelja će se dodatno poboljšati, a omogućavanje korištenja statuta roditelja njegovatelja i njegovatelja određeno vrijeme nakon smrti djeteta s teškoćama u razvoju o kojoj je brinuo roditelj njegovatelj ili njegovatelj, te nakon smrti osobe s invaliditetom o kojoj je brinuo roditelj njegovatelj olakšat će se iznimno teška životna situacija nakon smrti djeteta ili osobe koja se njeguje.

Uvođenjem prava na naknadu za troškove prijevoza zbog školovanja djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom za koju ne postoji potreba smještaja ili organiziranog stanovanja u okviru sustava socijalne skrbi, učeniku polazniku srednje škole koje je u udomiteljskoj obitelji ili je član kućanstva korisnika zajamčene minimalne naknade olakšat će se dostupnost prijevoza zbog školovanja.

Napuštanjem obveze povrata isplaćenih iznosa na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu i brisanjem upisa zabilježbe olakšava se priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, kao osnovnu socijalnu naknadu, kao i na prava na uslugu smješta i organizirano stanovanje, redefiniranjem instituta zabilježbe u sustavu socijalne skrbi.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona u odnosu na važeći Zakon potrebno je dodatno osigurati 5.784.100,00 eura u 2023. te 9.484.599,00 eura u 2024. i 11.003.540,00 eura u 2025. Navedena potrebna finansijska sredstva osigurat će se u 2023. preraspodjelom unutar Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2023. godinu, a u narednim godinama u okviru limita ukupnih rashoda koje Vlada Republike Hrvatske utvrđuje za naredno trogodišnje razdoblje.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabor („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), predlaže se donošenje ovoga zakona po hitnom postupku.

Donošenje zakona po hitnom postupku predlaže se radi zaštite najosjetljivijih skupina u društvu, djece i osoba s invaliditetom s najtežim oštećenjima zdravlja radi čije njege se priznaje pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja. Također, donošenje zakona po hitnom postupku predlaže se i radi poboljšanja statusa i prava roditelja njegovatelja ili njegovatelja koji njeguju djecu i osobe s invaliditetom s najtežim oštećenjima zdravlja. Predloženim zakonom omogućiće se priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu socijalno najugroženijim skupinama građana koji su u bojazni od upisa zabilježbe u zemljишnim knjigama odustali od zahtjeva za priznavanje prava na osnovnu socijalnu naknadu za podmirenje osnovnih životnih potreba i time se doveli u posebno ugrožavajući položaj.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI**

Članak 1.

U Zakonu o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22., 46/22. i 119/22.), članku 21. točki 11. iza riječi: „njegovatelja“ briše se točka i dodaje se točka 12. koja glasi:

„12. naknada za troškove prijevoza zbog školovanja“.

Članak 2.

U članku 30. točka 17. mijenja se i glasi:

„17. novčane pomoći i naknade troškova prijevoza za vrijeme obrazovanja, novčane pomoći za nezaposlene osobe s invaliditetom ostvarene prema zakonu kojim se uređuje zapošljavanje“.

Članak 3.

U članku 35. stavcima 1. i 2. iza riječi: „naknadu“ briše se točka i dodaju riječi: „te korisnika usluge socijalnog mentorstva.“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Zavod je dužan službi nadležnoj za zapošljavanje dostaviti obavijest o priznatom pravu na zajamčenu minimalnu naknadu za nezaposlenog radno sposobnog ili djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu ili mu je odobrena usluga socijalnog mentorstva te za osobu kojoj je utvrđena privremena nezapоšljivost, u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja o priznavanju prava.“.

Članak 4.

U članku 44. stavku 1. riječi: „polazniku osnovne škole i djetetu i mlađoj punoljetnoj osobi polazniku srednje škole“ zamjenjuju se riječima: „osnovnoškolske i srednjoškolske dobi“.

U stavku 2. točki 1. riječi: „polaznika osnovne škole“ zamjenjuju se riječima: „osnovnoškolske dobi“.

U točki 2. riječi: „i mlađu punoljetnu osobu polaznika srednje škole“ zamjenjuju se riječima „srednjoškolske dobi“.

Članak 5.

U članku 49. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi, polazniku srednje škole troškove smještaja u učeničkom domu plaća Ministarstvo u skladu s odredbama ugovora o smještaju učenika u učenički dom ako:

- je slabijeg imovnog stanja i nije član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu
- je smještena u udomiteljskoj obitelji, a pohađa školu izvan mjesta prebivališta udomitelja.“.

Članak 6.

Članak 55. mijenja se i glasi:

„Pravo na doplatak za pomoć i njegu priznaje se djetetu i osobi koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama zbog čega joj je prijeko potrebna pomoć i njega druge osobe u organiziranju prehrane, pripremi i uzimanju obroka, nabavi namirnica, čišćenju i pospremanju stana, oblačenju i svlačenju, održavanju osobne higijene, kao i obavljanju drugih osnovnih životnih potreba.“.

Članak 7.

Članak 61. mijenja se i glasi:

„Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se za njegu djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom koja:

1. je potpuno ovisna o pomoći i njezi druge osobe jer joj je zbog održavanja života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za koju je prema preporuci liječnika roditelj ili njegovatelj ospozobljen
2. je u potpunosti nepokretna i uz pomoć ortopedskih pomagala
3. ima poremećaj autističnog spektra četvrтog stupnja ili
4. ima više vrsta oštećenja četvrтog stupnja (tjelesnih, mentalnih, intelektualnih ili osjetilnih) zbog kojih je potpuno ovisna o pomoći i njezi druge osobe pri zadovoljavanju osnovnih životnih potreba.“.

Članak 8.

Članak 63. mijenja se i glasi:

„(1) Pravo na status njegovatelja može se priznati bračnom ili izvanbračnom drugu te životnom ili neformalnom životnom partneru roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom.

(2) Ako dijete s teškoćama u razvoju nema roditelja, ako roditelji ne žive s njim ili zbog psihofizičkog stanja nisu u mogućnosti pružiti mu potrebnu njegu, pravo na status njegovatelja može se priznati bračnom ili izvanbračnom drugu te životnom ili neformalnom životnom partneru roditelja djeteta s teškoćama u razvoju, srodniku u ravnoj lozi i srodniku u pobočnoj lozi do zaključno drugog stupnja srodstva koji ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom.

(3) Ako u jednoroditeljskoj obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona, pravo na status njegovatelja može se priznati i osobi iz stavaka 1. i 2. ovoga članka koja ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(4) Pravo na status njegovatelja priznaje se osobi po izboru osobe s invaliditetom uz suglasnost osobe s invaliditetom, odnosno suglasnost njezinog zakonskog zastupnika, koja ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.“.

Članak 9.

U članku 64. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se roditelju ili osobi iz članka 63. ovoga Zakona koja:

1. je punoljetna
2. ima poslovnu sposobnost
3. nije lišena roditeljske skrbi
4. ima psihofizičke sposobnosti za pružanje potrebne njege i pomoći i koja pruža njegu
5. živi u kućanstvu s djetetom s teškoćama u razvoju ili osobom s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona i ima prebivalište na istoj adresi
6. je ospozobljena za pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za njegu djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 61. točke 1. ovoga Zakona i koja pruža njegu.“.

Članak 10.

U članku 65. stavku 1. brojka: „800“ zamjenjuje se brojkom: „1000“.

U stavku 2. brojka: „900“ zamjenjuje se brojkom: „1200“.

U stavku 3. brojka: „1200“ zamjenjuje se brojkom: „1500“, a iza riječi: „Zakona“ briše se točka i dodaju se riječi: „te prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima.“.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Obračun i isplatu naknada iz stavaka 1. do 3. ovoga članka, uspostavu prijavno-odjavnih podataka za obvezna osiguranja te uplatu doprinosa za obvezna osiguranja obavlja Zavod, a sredstva za te namjene osiguravaju se u državnom proračunu.“.

Članak 11.

Iza članka 65. dodaju se naslov iznad članka i članak 65.a koji glase:

„Pravo na obavljanje poslova

Članak 65.a

Za vrijeme trajanja prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisnik može ostvariti primitke po osnovi drugog dohotka prema propisima o porezu na dohodak na koji se plaća

doprinos za mirovinsko osiguranje i obvezno zdravstveno osiguranje prema propisima o doprinosima za obvezna osiguranja ako obavljanje posla na temelju kojega se stječe drugi dohodak nije u suprotnosti sa svrhom priznatoga statusa roditelja njegovatelja ili njegovatelja.“.

Članak 12.

U članku 68. iza točke 7. dodaje se nova točka 8. koja glasi:

„8. najduže deset mjeseci od dana smrti djeteta s teškoćama u razvoju o kojem je brinuo roditelj njegovatelj ili njegovatelj, odnosno dana smrti osobe s invaliditetom o kojoj je brinuo roditelj njegovatelj“.

Dosadašnja točka 8. koja postaje točka 9. mijenja se i glasi:

„9. smrću osobe s invaliditetom o kojoj je brinuo njegovatelj, smrću roditelja njegovatelja ili njegovatelja“.

Dosadašnje točke 9. i 10. postaju točke 10. i 11.

Članak 13.

Iza članka 69. dodaju se ODJELJAK 12. NAKNADA ZA TROŠKOVE PRIJEVOZA ZBOG ŠKOLOVANJA te članak 69.a i naslov iznad njega koji glase:

„Korisnik naknade za troškove prijevoza zbog školovanja

Članak 69.a

(1) Pravo na naknadu za troškove prijevoza zbog školovanja priznaje se:

- djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom, polazniku srednje škole prema primjerenom programu odgoja i obrazovanja ili osposobljavanja za samozbrinjavanje, a ne postoji potreba da joj se prizna usluga smještaja ili organizirano stanovanje
- učeniku, polazniku srednje škole smještenom u udomiteljskoj obitelji ili obiteljskom domu koje pohađa nastavu izvan mjesta prebivališta.

(2) Pravo na troškove prijevoza ima i učenik srednje škole, koji je član kućanstva korisnika zajamčene minimalne naknade.

(3) Pravo iz stavaka 1. i 2. ovoga članka priznaje se ako prijevoz nije osiguran po nekoj drugoj osnovi.

(4) Naknada iz stavaka 1. i 2. ovoga članka obuhvaća troškove prijevoza u odlasku i povratku i priznaje se po najnižoj cijeni za redovita prijevozna sredstva javnog prometa za najkraću relaciju, a ako korisnik za prijevoz koristi osobno vozilo, u visini cijene vozne karte javnog prijevoznika.

(5) Prijevoz djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom polazniku srednje škole u mjestu prebivališta osigurava jedinica lokalne samouprave, odnosno Grad Zagreb, ako prijevoz nije osiguran po nekoj drugoj osnovi.“.

Članak 14.

U članku 76. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Uputnica je isprava kojom se korisnik upućuje na korištenje određene socijalne usluge propisane ovim Zakonom i predstavlja osnovu za obračun troškova pružene usluge.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Uputnica za pružanje socijalne usluge sadrži: ime i prezime korisnika, osobni identifikacijski broj (u dalnjem tekstu: OIB), vrstu i način pružanja socijalne usluge, naziv pružatelja usluge, početak i trajanje pružanja socijalne usluge te potpis osobe ovlaštene za izdavanje uputnice.“.

Članak 15.

Naslov iznad članka 78. mijenja se i glasi: „Prestanak usluge odobrene uputnicom“.

Članak 78. mijenja se i glasi:

„(1) Usluga odobrena uputnicom prestaje na zahtjev korisnika usluge ili na temelju obavijesti pružatelja socijalne usluge o nepružanju usluge.

(2) Na temelju zahtjeva ili obavijesti iz stavka 1. ovoga članka Zavod obavještava korisnika i pružatelja socijalne usluge o prestanku usluge odobrene uputnicom.“.

Članak 16.

U članku 82. stavku 3. riječi: „točke 3.“ zamjenjuju se riječima: „točaka 3. i 4.“.

Članak 17.

U članku 85. stavku 1. riječi: „djetetu korisniku“ zamjenjuju se riječima: „djetetu korisnika“.

Članak 18.

U članku 95. stavku 4. riječ: „dva“ zamjenjuje se riječju: „tri“.

Članak 19.

U članku 98. stavku 1. riječi: „točke 3.“ zamjenjuju se riječima: „točaka 3. i 4.“.

U stavku 3. iza riječi: „psihosocijalne podrške“ briše se točka i dodaje riječ: „pojedincu.“.

Članak 20.

U članku 101. stavku 1. točki 3. i stavku 2. riječi: „članova kućanstva“ zamjenjuju se riječima: „prihod po članu kućanstva“.

Članak 21.

U članku 105. stavku 3. iza riječi: „podrške“ točka se zamjenjuje zarezom i dodaju se riječi: „a korisniku djetetu kojem je odobrena usluga boravka, može se odobriti usluga psihosocijalne podrške obitelji.“.

Članak 22.

U članku 107. točka 6. mijenja se i glasi:

„6. osobi starije životne dobi koja samostalno zadovoljava svoje potrebe, odnosno kojoj je djelomično potrebna pomoć pri zadovoljavanju osnovnih potreba“.

Članak 23.

U članku 112. stavku 2. točkama 9. i 10. riječ: „odrasloj“ briše se.

Članak 24.

U članku 116. točki 8. iza riječi: „invaliditetom“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „teško bolesnoj odrasloj osobi“.

Članak 25.

U članku 119. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka pružatelj socijalne usluge čiji je osnivač Republika Hrvatska socijalnu uslugu pomoći u kući može pružati i izvan mreže socijalnih usluga.“.

Dosadašnji stavci 2. do 4. postaju stavci 3. do 5.

Članak 26.

U članku 120. stavku 1. riječi: „u cijelosti ili djelomično platiti cijenu“ zamjenjuju se riječima: „sudjelovati u plaćanju cijene“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) U plaćanju cijene socijalne usluge priznate ili odobrene djetetu na temelju ovoga Zakona dužni su sudjelovati roditelji ili drugi obveznici uzdržavanja, sukladno pravilniku iz članka 125. stavka 2. ovoga Zakona, osim ako su korisnici prava na zajamčenu minimalnu naknadu.“.

Članak 27.

U članku 121. stavku 3. iza riječi: „odnosi“ zarez se zamjenjuje točkom, a riječi: „a korisniku prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja visina novčanog iznosa kojim plaća cijenu usluge umanjuje se za iznos naknade za osobne potrebe korisnika“ brišu se.

Članak 28.

U članku 123. stavak 1. i oznaka stavka 1. brišu se.

U dosadašnjem stavku 2. koji postaje stavak 1. riječi: „korisnika iz stavka 1. ovoga članka“ zamjenjuju se riječima: „odrasle osobe koja socijalnu uslugu koristi na temelju rješenje ili uputnice“.

Članak 29.

U članku 126. stavku 1. iza riječi: „status njegovatelja,“ dodaju se riječi: „naknadu za troškove prijevoza zbog školovanja,“.

Članak 30.

U članku 135. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Postojanje tjelesnog, intelektualnog, osjetilnog i mentalnog oštećenja, invaliditeta, funkcionalne sposobnosti te radne sposobnosti potrebnog za odlučivanje o naknadama i uslugama u sustavu socijalne skrbi Zavod utvrđuje na temelju nalaza i mišljenja Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom prema propisima kojima se uređuje vještačenje i metodologija vještačenja.“.

Članak 31.

U članku 136. stavku 2. iza riječi: „jednokratnu naknadu“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „naknadu za troškova prijevoza zbog školovanja“.

Članak 32.

U članku 137. riječi: „i njegu i status roditelja njegovatelja ili njegovatelja“ zamjenjuju se riječima: „i njegu, status roditelja njegovatelja ili njegovatelja, naknadu za troškove prijevoza zbog školovanja“.

Članak 33.

U članku 151. stavku 2. iza riječi: „drugog stupnja“ briše se točka i dodaju riječi: „ili je u predmetu sudjelovao kao ovlaštena osoba.“.

Članak 34.

U članku 162. točki 4. riječi: „kao profesionalnu djelatnost ili“ brišu se.

Članak 35.

U članku 165. stavku 1. riječi: „kao profesionalnu djelatnost ili“ brišu se.

Članak 36.

U članku 180. stavak 2. mijenja se i glasi:

,,(2) Upravno vijeće čini devet članova i to:

1. šest članova koje Vlada Republike Hrvatske imenuje na prijedlog ministra
2. jedan član predstavnika radnika Zavoda imenovan na način iz stavka 4. ovoga članka
3. jednog člana kojeg Vlada Republike Hrvatske imenuje na prijedlog Gospodarsko-socijalnog vijeća iz redova reprezentativnih sindikata
4. jednog člana kojeg Vlada Republike Hrvatske imenuje na prijedlog Gospodarsko-socijalnog vijeća iz redova poslodavaca.“.

Članak 37.

U članku 190. stavku 1. riječi: „tri predstavnika osnivača i dva predstavnika“ zamjenjuju se riječima: „četiri predstavnika osnivača i jedan predstavnik“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

,,(3) Člana upravnog vijeća, predstavnika radnika zaposlenih u Obiteljskom centru imenuje i razrješava radničko vijeće, a ako ono nije utemeljeno, predstavnika radnika biraju radnici na slobodnim i neposrednim izborima, tajnim glasanjem, sukladno općim propisima o radu.“.

Članak 38.

U članku 191. stavak 6. mijenja se i glasi:

,,(6) Pomoćnici ravnatelja Obiteljskog centra obavljaju i dio stručnih poslova u skladu s općim aktima.“.

Članak 39.

U članku 218. stavku 1.iza riječi: „Hrvatska“, točka se zamjenjuje zarezom i dodaju se riječi: „a osnivačka prava i dužnosti u ime osnivača ostvaruje Ministarstvo.“.

Članak 40.

Članak 221. mijenja se i glasi:

,,(1) Akademijom upravlja upravno vijeće koje čini četiri stalna člana i tri člana koja se imenuju na vrijeme od četiri godine.

(2) Stalni članovi upravnog vijeća su:

- predstavnik osnivača
- ravnatelj Zavoda
- ravnatelj Centra za posebno skrbništvo
- ravnatelj Obiteljskog centra.

(3) Članovi upravnog vijeća koji se imenuju na vrijeme od četiri godine su:

- predstavnik sveučilišnih nastavnika iz područja društvenih znanosti, polje pravo

- predstavnik sveučilišnih nastavnika iz područja društvenih znanosti, polje socijalne djelatnosti
- predstavnik radnika Akademije.

(4) Stalne članove upravnog vijeća imenuje i razrješava ministar.

(5) Člana upravnog vijeća iz redova sveučilišnih nastavnika iz područja društvenih znanosti, polje pravo i sveučilišnih nastavnika iz područja društvenih znanosti, polje socijalne djelatnosti, imenuje i razrješava ministar na prijedlog dekana pravnih fakulteta.

(6) Člana upravnog vijeća iz reda radnika Akademije imenuje i opoziva radničko vijeće Akademije, a ako ono nije utemeljeno, predstavnika radnika biraju radnici na slobodnim i neposrednim izborima, tajnim glasanjem, sukladno općim propisima o radu.“.

Članak 41.

Članak 227. mijenja se i glasi:

„Udruga, vjerska zajednica, trgovačko društvo i druga domaća i strana pravna osoba te obrtnik koji je upisan u sudski registar ili kod drugog nadležnog tijela u skladu s posebnim propisom kojim je uređen njegov pravni status, a pruža i socijalne usluge, dužan ih je pružati u zasebnoj organizacijskoj jedinici na način i pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.“.

Članak 42.

Članak 228. mijenja se i glasi:

„(1) Organizacijska jedinica kod pružatelja usluga iz članka 227. ovoga Zakona u kojoj se pružaju socijalne usluge mora imati voditelja koji je odgovoran za stručni rad.

(2) Voditelj iz stavka 1. ovoga članka mora ispunjavati uvjete propisane za stručnog radnika u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisom kojim se uređuju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(3) Organizacijska jedinica kod pružatelja usluga iz članka 227. ovoga Zakona u kojoj najmanje pet stručnih radnika pruža socijalne usluge može imati stručno vijeće, a na način rada, sastav i ovlasti stručnog vijeća na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 210. ovoga Zakona.“.

Članak 43.

U članku 229. u stavku 1. riječi: „Pravna osoba iz članka 228. ovoga Zakona dužna je“ zamjenjuje se riječima: „Pravna osoba i obrtnik iz članka 227. ovoga Zakona dužni su“.

U stavku 2. riječi: „Pravna osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je“ zamjenjuju se riječima: „Pravna osoba i obrtnik iz stavka 1. ovoga članka dužni su“.

Članak 44.

Poglavlje III. s člancima 230. do 235. brišu se.

Članak 45.

U članku 237. stavku 3. riječi: „kao profesionalnu djelatnost ili“ brišu se.

Članak 46.

U naslovu iznad članka 238. i u članku 238. stavku 1. riječi: „kao profesionalnu djelatnost ili“ brišu se.

Članak 47.

U članku 239. stavak 10. mijenja se i glasi:

„(10) Pružatelj socijalne usluge smještaja kojem je zabranjen rad ne smije nastaviti s pružanjem usluge smještaje niti podnijeti novi zahtjev za utvrđivanje ispunjenosti mjerila za pružanje socijalne usluge smještaja najmanje tri godine od dana pravomoćnosti rješenja o zabrani rada.“.

Članak 48.

U članku 246. stavku 3. riječi: „kao profesionalnu djelatnost ili“ brišu se.

Članak 49.

U članku 261. stavak 2. mijenja i glasi:

„(2) Poslodavac je dužan po službenoj dužnosti pribaviti dokaz da osoba iz stavka 1. ovoga članka nije osuđena za kaznena djela ili za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka te zatražiti od osobe iz stavka 1. ovoga članka dokaz da se protiv nje ne vodi postupak iz stavka 1. točke 4. ovoga članka.“.

U stavku 4. iza riječi: „ovoga članka,“ dodaju se riječi: „odnosno ako joj bude izrečena prekršajnopravna sankcija iz stavka 1. točke 3. ovoga članka ili je protiv nje pokrenut postupak iz stavka 1. točke 4. ovoga članka,“.

U stavku 5. iza riječi: „stavka 1.“ dodaju se riječi: „točaka 1. i 2.“.

Članak 50.

U članku 267. stavak 3. briše se.

Članak 51.

U članku 276. stavku 1. iza točke 4. dodaje se nova točka 5. koja glasi:

„5. naređiti fizičkoj osobi, koja pruža socijalne usluge prekid pružanja socijalne usluge, ako nije pribavila rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga propisanih ovim Zakonom i posebnim propisom.“.

U dosadašnjoj točki 5. koja postaje točka 6. riječi: „kao profesionalnu djelatnost ili“ brišu se.

Dosadašnje točke 6. do 8. postaju točke 7. do 9.

Članak 52.

U članku 292. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih na ime prava na uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, osim usluge smještaja u kriznim situacijama i usluge smještaja radi provođenja rehabilitacijskih programa, sukladno članku 294. ovoga Zakona.“.

Stavak 3. briše se.

Članak 53.

Naslov iznad članka 293. i članak 293. brišu se.

Članak 54.

U članku 294. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Za slučaj smrti korisnika prava na uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, osim usluge smještaja u kriznim situacijama i usluge smještaja radi provođenja rehabilitacijskih programa kojem su u cijelosti ili dijelom isplaćeni troškovi priznatog prava iz sredstava državnog proračuna, Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih po osnovi priznatog prava kojega je bio korisnik u trenutku smrti od njegovih nasljednika do visine vrijednosti naslijedene imovine.“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih po osnovi prava na uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, osim usluge smještaja u kriznim situacijama i usluge smještaja radi provođenja rehabilitacijskih programa, od osobe koja je po zakonu dužna uzdržavati korisnika ako je u postupku priznavanja prava utvrđeno da ga ta osoba neosnovano ne uzdržava ili je neopravdano odbila njegovo uzdržavanje.“.

Članak 55.

U članku 300. stavku 4. brojka: „1320,00“ zamjenjuje se brojkom: „1.327,23“.

Članak 56.

U članku 304. stavku 3. riječi: „kao profesionalnu djelatnost ili“ brišu se.

Članak 57.

U članku 305. stavku 3. riječi: „kao profesionalnu djelatnost ili“ brišu se.

Članak 58.

U članku 306. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Novčanom kaznom u iznosu od 13.270,00 do 26.540,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja pruža socijalne usluge za koje nema izvršno rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 165. stavka 1. ovoga Zakona.“.

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 4. riječi: „kao profesionalnu djelatnost ili“ brišu se.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

U dosadašnjim stavcima 5. i 6. koji postaju stavci 6. i 7. riječi: „stavka 4.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 5.“.

Članak 59.

U članku 308. stavku 3. riječi: „kao profesionalnu djelatnost ili“ brišu se.

Članak 60.

U članku 310. stavak 11. mijenja se i glasi:

„(11) Novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 3980,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi kao obrtnik ako evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom (članak 248. stavak 3. ovoga Zakona).“.

Članak 61.

U članku 330. stavku 2. riječi: „članka 267. stavka 3.“ brišu se.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNA ODREDBA

Članak 62.

(1) Postupci za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu i prava na uslugu smještaja i organiziranog stanovanja koji su započeti na temelju Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22., 46/22. i 119/22.), dovršit će se prema odredbama ovoga Zakona.

(2) Postupci za priznavanje prava na naknadu za osobne potrebe koji su započeti na temelju Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22., 46/22. i 119/22.), dovršit će se prema odredbama ovoga Zakona.

(3) Postupci za priznavanje prava na doplatak za pomoć i njegu koji su započeti na temelju Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22., 46/22. i 119/22.), dovršit će se prema odredbama ovoga Zakona.

(4) Postupci za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja koji su započeti na temelju Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22., 46/22. i 119/22.), dovršit će se prema odredbama ovoga Zakona.

(5) Postupci za prestanak prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja radi smrti djeteta s teškoćama u razvoju o kojem je brinuo roditelj njegovatelj ili njegovatelj, odnosno smrti osobe s invaliditetom o kojoj je brinuo roditelj njegovatelj započeti na temelju Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22., 46/22. i 119/22.), dovršit će se prema odredbama ovoga Zakona.

(6) Roditelj njegovatelj, odnosno njegovatelj kojemu je na dan stupanja na snagu ovoga Zakona priznata naknada u visini utvrđenoj člankom 65. stavcima 1. do 3. Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22., 46/22. i 119/22.), od dana stupanja na snagu ovoga Zakona naknadu ostvaruje u visini utvrđenoj ovim Zakonom.

(7) Hrvatski zavod za socijalni rad će roditelju njegovatelju ili njegovatelju iz stavka 6. ovoga članka od dana stupanja na snagu ovoga Zakona po službenoj dužnosti obračunavati naknadu u visini utvrđenoj ovim Zakonom.

Članak 63.

(1) Člana Upravnog vijeća Hrvatskog zavoda za socijalni rad predstavnika osnivača iz članka 36. ovoga Zakona Vlada Republike Hrvatske imenovat će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Člana Upravnog vijeća Obiteljskog centra predstavnika osnivača iz članka 37. ovoga Zakona ministar nadležan za poslove socijalne skrbi imenovat će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(3) Imenovani član upravnog vijeća iz stavka 1. i 2. ovoga članka stupa u mandat upravnog vijeća koji je u tijeku na dan stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 64.

(1) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje obveza povrata iznosa isplaćenih na ime pomoći za uzdržavanje, odnosno stalne pomoći, na temelju Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 73/97., 27/01., 59/01., 82/01., 103/03., 44/06. i 79/07.), povrata iznosa isplaćenih na ime prava na novčanu pomoć na temelju Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 33/12., 46/13. i 49/13.), povrata iznosa isplaćenih na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu na temelju Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.) i Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ br. 18/22., 46/22. i 119/22.).

(2) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona započeti postupci radi povrata iznosa isplaćenih na temelju prava iz stavka 1. ovoga članka obustavljaju se.

(3) Zabilježbe upisane na temelju rješenja o ostvarivanju pomoći za uzdržavanje, odnosno stalne pomoći i stalnog smještaja u skladu sa Zakonom o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 73/97., 27/01., 59/01., 82/01., 103/03., 44/06. i 79/07.), radi osiguranja povrata

iznosa isplaćenih na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu i prava na uslugu smještaja ili boravka u skladu da Zakonom o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.), radi osiguranja povrata isplaćenih iznosa na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja, uslugu smještaja, osim usluge smještaja u kriznim situacijama te naknade štete u skladu sa Zakonom o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22., 46/22. i 119/22.), brišu se na temelju ovoga Zakona na prijedlog nadležnog državnog odvjetništva bez suglasnosti Ministarstva.

Članak 65.

Ministar nadležan za poslove socijalne skrbi će u roku od 60 dana od stupanja na snagu ovoga Zakona s odredbama ovoga Zakona uskladiti sljedeće pravilnike:

1. Pravilnik o načinu suradnje Hrvatskoga zavoda za socijalni rad i Hrvatskoga zavoda za zapošljavanje u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih i djelomično radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade („Narodne novine“, broj 152/22.)
2. Pravilnik o kriterijima slabijeg imovnog stanja polaznika srednje škole radi plaćanja troškova smještaja u učeničkom domu („Narodne novine“, broj 103/22.)
3. Pravilnik o načinu utvrđivanja ispunjenosti uvjeta za otpis duga („Narodne novine“, broj 6/23.)
4. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije i dokumentacije pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi te sadržaj obrazaca za izradu godišnjeg statističkog izvješća sustava socijalne skrbi („Narodne novine“, broj 113/22.)
5. Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencije osoba kojima je priznato pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja („Narodne novine“, broj 85/22.)
6. Pravilnik o sadržaju i obliku iskaznice stručnih radnika Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Obiteljskog centra, doma socijalne skrbi i drugih pružatelja usluga („Narodne novine“, broj 99/22.)
7. Pravilnik o sadržaju, obliku i načinu vođenja očevidnika o obavljenim inspekcijskim nadzorima i poduzetim mjerama inspektora u Ministarstvu rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike („Narodne novine“, broj 85/22.).

Članak 66.

Hrvatski zavod za socijalni rad i Obiteljski centar dužni su uskladiti Statute s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 67.

Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike će u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona provesti naknadnu procjenu učinaka ovoga Zakona.

Članak 68.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu 1. srpnja 2023.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim člankom uređuje se popis naknada u sustavu socijalne skrbi s obzirom na novu naknadu koja je uređena ovim izmjenama i dopunama.

Uz članak 2.

Ovim člankom uređuje se popis novčanih sredstava koja se ne uračunavaju u prihod za izračun zajamčene minimalne naknade radi usklađenja sa zakonom kojim se uređuje zapošljavanje.

Uz članak 3.

Ovom člankom proširuje se suradnja Zavoda i službe nadležne za zapošljavanja u odnosu na korisnika usluge socijalnog mentorstva koji nije istovremeno i korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Uz članak 4.

Ovim člankom vrši se terminološko usklađivanje.

Uz članak 5.

Ovim člankom proširuje se plaćanje smještaja u učeničkom domu i na dijete ili mlađu punoljetnu osobu koja je smještena u udomiteljskoj obitelji a pohađa školu izvan mjesta prebivališta udomitelja, bez obzira na imovno stanje.

Uz članak 6.

Ovim člankom dodatno se uređuje pravo na doplatak za pomoć i njegu, tj. kome se to pravo i pod kojim uvjetima može priznati.

Uz članak 7.

Ovim člankom se proširuju razlozi zbog kojih se može priznati status roditelja njegovatelja ili njegovatelja.

Uz članak 8.

Ovim člankom proširuje se krug korisnika kojima se može priznati status njegovatelja radi njegove djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom.

Uz članak 9.

Ovim člankom se odredba dodatno poboljšava radi jasnoće.

Uz članak 10.

Ovim člankom uređuje se povećanje iznosa nakade za status roditelja njegovatelja ili njegovatelja i odredba se dodatno poboljšava radi jasnoće.

Uz članak 11.

Ovim člankom se uređuje mogućnost ostvarivanja primitaka po osnovi drugog dohotka, primjerice s osnova autorskog honorara ili izvršenja određenog posla, ako obavljanje poslova kojima se stječe drugi dohodak nije u suprotnosti sa svrhom priznatoga prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja.

Uz članak 12.

Ovim člankom se uređuje mogućnost dužeg trajanja statusa roditelja njegovanja ili njegovatelja nakon smrti djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom.

Uz članak 13.

Ovim člankom uređuje se nova naknada za troškove prijevoza zbog školovanja.

Uz članak 14.

Ovim člankom se odredba dodatno poboljšava radi jasnoće.

Uz članak 15.

Ovim člankom uređuje se način prestanka socijalne usluge odobrene uputnicom.

Uz članak 16.

Ovim člankom odredba se nomotehnički poboljšava radi jasnoće.

Uz članak 17.

Ovim člankom odredba se jezično poboljšava radi jasnoće.

Uz članak 18.

Ovim člankom stvaraju se prepostavke za provedbu mjere iz Nacionalnog plana oporavka i otpornosti koja se odnosi za zapošljavanje obiteljskih suradnika.

Uz članak 19.

Ovim člankom odredba se dodatno poboljšava radi jasnoće.

Uz članak 20.

Ovim člankom odredba se dodatno poboljšava radi jasnoće.

Uz članak 21.

Ovim člankom omogućava se da se obitelji djeteta kojemu je odobrena usluga boravka osigura usluga psihosocijalne podrške obitelji koja se odobrava radi prevladavanja obiteljskih teškoća, stjecanja roditeljskih vještina i osnaživanja obitelji za funkcioniranje u svakodnevnom životu.

Uz članke 22. i 23.

Ovim člancima odredbe se dodatno poboljšavaju radi jasnoće.

Uz članak 24.

Ovim člankom odredba se dopunjuje u dijelu korisnika kojemu se može priznati usluga smještaja, radi usklađenosti.

Uz članak 25.

Ovim člankom omogućava se pružateljima socijalnih usluga čiji je osnivač Republika Hrvatska da socijalnu uslugu pomoći u kući pružaju i izvan mreže socijalnih usluga.

Uz članak 26.

Ovim člankom se odredba dodatno poboljšava radi jasnoće.

Uz članke 27. i 28.

Ovim člancima odredbe se usklađuju s odredbama kojima je uređeno sudjelovanje u plaćanju socijalne usluge.

Uz članak 29.

Ovim člankom odredba se usklađuje s dopunama u dijelu naknada u sustavu socijalne skrbi.

Uz članak 30.

Ovim člankom odredba o vještačenju se dodatno poboljšava radi jasnoće.

Uz članke 31. i 32.

Ovim člancima odredbe se usklađuju s dopunama u dijelu naknada u sustavu socijalne skrbi.

Uz članak 33.

Ovim člankom odredba se dopunjuje u dijelu zapreka na strani člana Povjerenstva prilikom odlučivanja o pritužbama.

Uz članak 34.

Ovim člankom se na jasniji način propisuje tko sve obavlja djelatnost socijalne skrbi radi otklanjanja dvojbi u primjeni iste.

Uz članak 35.

Ovim člankom odredba se usklađuje s ostalim odredbama Zakona prema učinjenim izmjenama.

Uz članke 36. i 37.

Ovim člancima se odredbe o Upravnom vijeću Hrvatskog zavoda za socijalni rad i Upravnom vijeću Obiteljskog centra dodatno poboljšavaju radi jasnoće.

Uz članak 38.

Ovim člankom se odredba dodatno uređuje na način da dio stručnih poslova u Obiteljskom centru obavljaju pomoćnici ravnatelja Obiteljskog centra a ne više i sam ravnatelj.

Uz članak 39.

Ovim člankom se dodatno poboljšava odredba o Akademiji socijalne skrbi na način da se propisuje tko ostvaruje osnivačka prava i dužnosti u ime Republike Hrvatske kao osnivača Akademije socijalne skrbi.

Uz članak 40.

Ovim člankom se dodatno poboljšava odredba o Upravnom vijeću Akademije socijalne skrbi radi jasnoće.

Uz članak 41.

Ovim člankom odredba je dodatno jezično poboljšava radi jasnoće.

Uz članak 42.

Radi otklanjanja dvojbi u primjeni, odredba se dodatno poboljšava radi jasnoće u primjeni.

Uz članke 43. do 46.

Ovim člancima usklađuju se odredbe u skladu s izmjenama u dijelu tko sve obavlja djelatnost socijalne skrbi.

Uz članak 47.

Ovim člankom onemogućava se postupanje protivno izrečenoj zabrani rada pružatelja socijalne usluge smještaja, odnosno podnošenje novoga zahtjeva za utvrđivanje ispunjenosti mjerila za pružanje socijalne usluge smještaja u roku od tri godine od dana pravomoćnosti rješenja o zabrani rada.

Uz članak 48.

Ovim člankom odredba se usklađuje s izmjenama u dijelu tko sve obavlja djelatnost socijalne skrbi.

Uz članak 49.

Ovim člankom odredba se usklađuje s odredbama Sudskoga poslovnika i dodatno se nomotehnički usklađuje i poboljšava.

Uz članak 50.

Ovim člankom briše se obveza donošenja provedbenog propisa o unutarnjem nadzoru kao suvišna.

Uz članak 51.

Ovim člankom uvodi se ovlast inspektora socijalne skrbi za izricanje mjera fizičkoj osobi koja nije registrirana za pružanje socijalnih usluga i nema potrebnih dozvola za pružanje socijalnih usluga.

Uz članak 52.

Ovim člankom briše se obveza povrata iznosa isplaćenih na ime zajamčene minimalne naknade te način osiguravanja povrata isplaćenih iznosa i naknade štete.

Uz članak 53.

U skladu s učinjenom izmjenom u dijelu načina osiguravanja povrata isplaćenih iznosa i naknade štete ovim člankom se briše institut zabilježbe tražbine u sustavu socijalne skrbi.

Uz članak 54.

Ovim člankom se napušta pravo na povrat iznosa isplaćenih na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Uz članak 55.

Ovim člankom ispravlja se pogreška u tekstu odredbe.

Uz članke 56. i 57.

Ovim člancima odredbe se usklađuje s izmjenama u dijelu tko sve obavlja djelatnost socijalne skrbi.

Uz članak 58.

Ovim člankom propisuje se nova prekršajna odredba u skladu s propisanim ovlastima inspektora Ministarstva u odnosu na fizičku osobu koja pruža socijalne usluge bez odgovarajućih isprava i dozvola za rad te se odredba usklađuje s izmjenama u dijelu tko sve obavlja djelatnost socijalne skrbi.

Uz članke 59. i 60.

Ovim člancima odredbe se usklađuje sa izmjenama u dijelu tko sve obavlja djelatnost socijalne skrbi.

Uz članak 61.

Ovim člankom odredba se usklađuje s predloženim brisanjem obveze donošenja provedbenog propisa.

Uz članak 62.

Ovim člankom uređuje se prijelazni režim na započete postupke za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, prava na naknadu za osobne potrebe, prava na doplatak za pomoć i njegu i priznavanje prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja, odnosno pravo na povećani iznos naknade na temelju ovoga Zakona.

Iznimno, primjena odredbi ima povratno djelovanje radi primjene povoljnijeg prava na započete postupke.

Uz članak 63.

Ovim člankom uređuje se prijelazni režim u odnosu na članstvo u Upravnom vijeću Hrvatskoga zavoda za socijalni rad i Upravnom vijeću Obiteljskog centra.

Uz članak 64.

Ovim člankom propisuje se prijelazni režim u odnosu na prestanak obveze povrata iznosa isplaćenih na ime osnovne socijalne naknade – zajamčene minimalne naknade (ranije pomoć za uzdržavanje, stalna pomoć) te brisanja instituta zabilježbe u sustavu socijalne skrbi. Stupanjem na snagu ovoga Zakona zabilježbe upisane prema ranije važećim Zakonima o socijalnoj skrbi, brišu se na temelju ovoga Zakona na prijedlog nadležnog državnog odvjetništva bez suglasnosti Ministarstva.

Iznimno, odredba ima povratno djelovanje zbog primjene načela povoljnijeg prava na korisnike osnovne socijalne naknade kao i obveznike povrata iznosa isplaćenih na ime toga prava.

Uz članak 65.

Ovim člankom propisuje se obveza usklađivanja provedbenih propisa s ovim Zakonom.

Uz članak 66.

Ovim člankom uređuje se obveza usklađivanja Statuta Hrvatskoga zavoda za socijalni rad i Obiteljskog centra s odredbama ovoga Zakona.

Uz članak 67.

Ovim člankom uređuje se da će Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike u roku od dvije godine od dana stupanja na snagu ovoga Zakona provesti naknadnu procjenu učinaka ovoga Zakona.

Uz članak 68.

Ovim člankom uređuje se stupanje na snagu Zakona.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA,
KOJE SE MIJENJANJU ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 21.

Naknade u sustavu socijalne skrbi su:

1. zajamčena minimalna naknada
2. naknada za troškove stanovanja
3. naknada za ugroženog kupca enerenata
4. naknada za osobne potrebe
5. jednokratna naknada
6. naknada za pogrebne troškove
7. naknada za redovito studiranje
8. plaćanje troškova smještaja u učeničkom domu
9. osobna invalidnina
10. doplatak za pomoć i njegu
11. status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja.

Članak 30.

U prihod u smislu članka 29. ovoga Zakona ne uračunavaju se novčana sredstva ostvarena po osnovi:

1. naknade za troškove stanovanja
2. naknade za ugroženog kupca enerenata
3. naknade zbog tjelesnog oštećenja
4. ortopedskog dodatka
5. osobne invalidnine
6. doplatka za pomoć i njegu
7. doplatka za djecu
8. naknade koju osigurava jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb, na temelju odluke predstavničkog tijela
9. stipendije za školovanje učenika ili studenta dok traje redovito školovanje ili studiranje, a najdulje do 26. godine života
10. darovanja pravnih i fizičkih osoba za zdravstvene potrebe fizičke osobe
11. jednokratne donacije pravnih i fizičkih osoba do iznosa 1327,23 eura godišnje
12. pomoći za ublažavanje posljedica prirodne nepogode
13. privremenog uzdržavanja za dijete prema zakonu kojim se uređuje privremeno uzdržavanje
14. uzdržavanja za maloljetno i punoljetno dijete ostvarenog prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi do iznosa minimalne plaće
15. obiteljske mirovine za maloljetno i punoljetno dijete do iznosa minimalne plaće
16. nagrade učeniku za vrijeme praktične nastave i naukovanja
17. novčane pomoći i naknade troškova prijevoza za vrijeme obrazovanja prema propisu kojim se uređuje zapošljavanje
18. doplatka za njegu i pomoć druge osobe, doplatka za pripomoć u kući, ortopedskog doplatka, posebnog doplatka, jednokratne novčane pomoći, obiteljske invalidnine, uvećane i povećane obiteljske invalidnine, osobne invalidnine, troškova ukopa, potpore

za obrazovanje, novčane protuvrijednosti za besplatne udžbenike, dodijeljenog iznosa stambenog kredita ili financijske potpore, novčane naknade u iznosu obiteljske invalidnine, uvećane i povećane obiteljske invalidnine, naknade za topli obrok, sredstava potpore ostvarenih kroz Program stručnog sposobljavaju i zapošljavanja hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji, ostvarenih prema zakonu kojim se uređuju prava hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji

19. osobne invalidnine, obiteljske invalidnine, uvećane i povećane obiteljske invalidnine, dodatka za pomoć i njegu druge osobe, ortopedskog dodatka, posebnog dodatka, dodatka za pripomoć u kući i novčane protuvrijednosti za besplatne udžbenike ostvarene prema zakonu kojim se uređuje zaštita vojnih i civilnih invalida rata
20. osobne invalidnine, dodatka za njegu i pomoć druge osobe, dodatka za pripomoć u kući, ortopedskog dodatka, posebnog dodatka, jednokratne novčane pomoći, obiteljske invalidnine, uvećane i povećane obiteljske invalidnine, novčane naknade u iznosu obiteljske invalidnine, povećane i uvećane obiteljske invalidnine, naknade za troškove ukopa, stipendije i novčane protuvrijednost za besplatne udžbenike prema zakonu kojim se uređuju prava civilnih stradalnika iz Domovinskog rata
21. jednokratne novčane potpore za novorođeno dijete na temelju zakona kojim se uređuju rodiljne i roditeljske potpore, novčane pomoći za opremu novorođenog djeteta odnosno novčane pomoći za novorođeno dijete koje isplaćuju jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb
22. rada učenika i studenta na redovitom školovanju preko učeničkih i studentskih udruga
23. novčane pomoći, naknade troškova prijevoza, smještaja i prehrane nezaposlene osobe koja je uključena u usluge profesionalne rehabilitacije ili sudjeluje u projektu ili programu koji se provodi sa svrhom zapošljavanja
24. naknade za troškove prijevoza u vezi s korištenjem zdravstvene zaštite
25. humanitarne akcije.

Članak 35.

(1) Zavod i služba nadležna za zapošljavanje dužni su međusobno surađivati u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih i djelomično radno sposobnih samaca ili članova kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

(2) Služba nadležna za zapošljavanje dužna je provoditi aktivnosti i mjere iz svoje nadležnosti u svrhu zapošljavanja radno sposobnog i djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

(3) Zavod je dužan službi nadležnoj za zapošljavanje dostaviti obavijest o priznatom pravu na zajamčenu minimalnu naknadu za nezaposlenog radno sposobnog ili djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu te za osobu kojoj je utvrđena privremena nezapošljivost, u roku od osam dana od dana izvršnosti rješenja o priznavanju prava.

(4) Zavod je dužan službi nadležnoj za zapošljavanje dostaviti obavijest o odobrenoj usluzi socijalnog mentorstva radno sposobnom i djelomično radno sposobnom samcu ili članu kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu i uključiti predstavnika službe nadležne za zapošljavanje u proces socijalnog mentorstva.

(5) Služba nadležna za zapošljavanje dužna je obavijestiti Zavod o prestanku i razlozima prestanka vođenja u evidenciji nezaposlenih osoba radno sposobnog i djelomično radno sposobnog samca ili člana kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu, najkasnije u roku od osam dana od dana prestanka vođenja u evidenciji.

(6) Način suradnje Zavoda i službe nadležne za zapošljavanje u provođenju mjera socijalne uključenosti radno sposobnih korisnika zajamčene minimalne naknade pravilnikom propisuje ministar nadležan za socijalnu skrb (u dalnjem tekstu: ministar).

Članak 44.

(1) Pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se djetetu polazniku osnovne škole i djetetu i mlađoj punoljetnoj osobi polazniku srednje škole, drugoj mlađoj punoljetnoj osobi, odrasloj osobi i starijoj osobi kojoj se priznaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja ako vlastitim prihodom ne može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba na smještaju ili organiziranom stanovanju.

(2) Pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se u postotku od osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona i iznosi:

1. 50 % osnovice za dijete polaznika osnovne škole, odraslu i stariju osobu
2. 70 % osnovice za dijete i mlađu punoljetnu osobu polaznika srednje škole i drugu mlađu punoljetnu osobu.

(3) O priznavanju prava na naknadu za osobne potrebe odlučuje se rješenjem o priznavanju prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja na temelju ovoga Zakona, a pravo se priznaje s danom početka korištenja usluge smještaja ili organiziranog stanovanja.

(4) Pravo na naknadu za osobne potrebe prestaje s danom prestanka usluge smještaja ili organiziranog stanovanja odnosno s danom promijenjenih okolnosti ako korisnik ostvari prihod kojim može osigurati zadovoljavanje osobnih potreba u priznatom iznosu.

Članak 49.

(1) Djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi, polazniku srednje škole slabijeg imovnog stanja koji nije član kućanstva koje je korisnik prava na zajamčenu minimalnu naknadu troškove smještaja u učeničkom domu plaća Ministarstvo u skladu s odredbama ugovora o smještaju učenika u učenički dom.

(2) Kriterije slabijeg imovnog stanja iz stavka 1. ovoga članka pravilnikom propisuje ministar.

Članak 55.

Pravo na doplatak za pomoć i njegu priznaje se djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom zbog čega joj je prijeko potrebna pomoć i njega druge osobe u organiziraju prehrane, pripremi i uzimanju obroka, nabavi namirnica, čišćenju i pospremanju stana, oblačenju i svlačenju, održavanju osobne higijene, kao i obavljanju drugih osnovnih životnih potreba.

Članak 61.

Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se za njegu djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom koja je:

1. potpuno ovisna o pomoći i njezi druge osobe jer joj je zbog održavanja života potrebno pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za koju je prema preporuci liječnika roditelj ili njegovatelj sposobljen
2. u potpunosti nepokretna i uz pomoć ortopedskih pomagala ili
3. koja ima više vrsta oštećenja četvrтog stupnja (tjelesnih, mentalnih, intelektualnih ili osjetilnih) zbog kojih je potpuno ovisna o pomoći i njezi druge osobe pri zadovoljavanju osnovnih životnih potreba.

Članak 63.

(1) Ako dijete s teškoćama u razvoju nema roditelja, ako roditelji ne žive s njim ili zbog psihofizičkog stanja nisu u mogućnosti pružiti mu potrebnu njegu, pravo na status njegovatelja može se priznati bračnom ili izvanbračnom drugu roditelja djeteta s teškoćama u razvoju, životnom ili neformalnom životnom partneru roditelja djeteta s teškoćama u razvoju, srodniku u ravnoj lozi i srodniku u pobočnoj lozi do zaključno drugog stupnja srodstva koji ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom.

(2) Ako u jednoroditeljskoj obitelji ima dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona, pravo na status njegovatelja može se priznati i osobi iz stavka 1. ovoga članka koja ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.

(3) Pravo na status njegovatelja priznaje se osobi po izboru osobe s invaliditetom uz njezinu suglasnost, odnosno suglasnost njegovog zakonskog zastupnika, koja živi u zajedničkom kućanstvu s osobom s invaliditetom.

Članak 64.

(1) Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se roditelju ili članu kućanstva iz članka 63. ovoga Zakona koji:

1. je punoljetan
2. ima poslovnu sposobnost
3. nije liшен roditelske skrbi
4. ima psihofizičke sposobnosti za pružanje potrebne njege i pomoći i koji pruža njegu
5. živi u kućanstvu s djetetom s teškoćama u razvoju ili osobom s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona i ima prebivalište na istoj adresi
6. koji je sposobljen za pružanje specifične njege izvođenjem medicinsko-tehničkih zahvata za njegu djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 61. točke 1. ovoga Zakona i koji pruža njegu.

(2) Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se roditelju njegovatelju ili njegovatelju do navršene 65. godine.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, roditelj njegovatelj ili njegovatelj može i nakon navršene 65. godine ostvarivati priznato pravo ako i nadalje ispunjava zakonske uvjete iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje se:

1. ako djetetu s teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom nije priznato pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja prema ovom Zakonu ili nije osiguran smještaj prema drugim propisima, osim u slučaju osiguranja smještaja žrtve obiteljskog nasilja
2. ako dijete s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom nije korisnik usluge cjelodnevnog boravka na temelju ovoga Zakona
3. ako roditelji ne koriste rodiljni, roditeljski ili posvojiteljski dopust za isto dijete
4. roditelju ili drugoj osobi koja nije lišena prava na roditeljsku skrb
5. roditelju ili drugoj osobi kod koje ne postoji zapreka iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona
6. ako osoba iz članka 61. ovoga Zakona nema sklopljen ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju ili je pokrenut postupak za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora.

Članak 65.

(1) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona ima pravo na naknadu u postotku od osnovice koji iznosi 800 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima.

(2) Roditelj njegovatelj ili njegovatelj djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom iz članka 61. točke 1. ovoga Zakona koja se, zbog zdravstvenog stanja, ne može uključiti u programe i usluge u zajednici ima pravo na naknadu u iznosu od 900 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona, prava iz mirovinskog osiguranja, obveznog zdravstvenog osiguranja i prava za vrijeme nezaposlenosti, kao zaposlena osoba prema posebnim propisima.

(3) Roditelj njegovatelj koji samostalno njeguje dvoje ili više djece s teškoćama u razvoju ili osoba s invaliditetom iz članka 61. ovoga Zakona ima pravo na naknadu u postotku od osnovice koji iznosi 1200 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona.

(4) Obračun i isplatu naknada iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, uspostavu prijavno-odjavnih podataka za obvezna osiguranja te uplatu doprinosa za obvezna osiguranja obavlja Ministarstvo putem Zavoda, a sredstva za te namjene osiguravaju se u državnom proračunu.

Članak 68.

Pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja prestaje:

1. na zahtjev roditelja njegovatelja ili njegovatelja
2. ako se promijene okolnosti iz članka 61., članka 63. stavka 3. i članka 64. stavka 1. ovoga Zakona
3. ako roditelj njegovatelj ili njegovatelj zbog neopravdanih razloga ne obavlja poslove njegovatelja u skladu s ovim Zakonom

4. ako se roditelj njegovatelj ili njegovatelj nalazi u istražnom zatvoru ili na izdržavanju kazne zatvora
5. ako roditelj njegovatelj ili njegovatelj zasnuje radni odnos, obavlja obrtničku, samostalnu ili neku drugu profesionalnu djelatnost
6. kada roditelj njegovatelj ili njegovatelj navrši 65 godina života, osim u slučaju iz članka 64. stavka 3. ovoga Zakona
7. istekom roka od dva mjeseca u slučaju privremene nesposobnosti za pružanje njege roditelja njegovatelja ili njegovatelj
8. smrću djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, roditelja njegovatelja ili njegovatelj
9. ako osoba iz članka 61. ovoga Zakona sklopi ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju ili
10. ako je nastupio neki od razloga navedenih u članku 64. stavku 4. ovoga Zakona.

Članak 76.

(1) Uputnica je isprava kojom se korisnik upućuje na korištenje određene socijalne usluge propisane ovim Zakonom, određuje se pružatelj i opseg usluge te ujedno predstavlja osnovu za obračun troškova pružene usluge.

(2) Uputnica za pružanje socijalne usluge sadrži: ime i prezime korisnika, osobni identifikacijski broj (u dalnjem tekstu: OIB), vrstu, oblik i opseg usluge, pružatelja usluge, početak i trajanje pružanja usluge, potpis osobe ovlaštene za izdavanje uputnice i potpis ovlaštene osobe koja je izvršila obračun te upozorenje o pravnim posljedicama nepridržavanja odredbi ovoga Zakona.

(3) Uz uputnicu se prilaže individualni plan intervencija ili individualni plan promjena.

(4) Zavod je dužan voditi evidenciju o izdanim uputnicama.

(5) Način vođenja evidencije o izdanim uputnicama i obrazac uputnice pravilnikom propisuje ministar.

Obavještavanje o pružanju usluge

Članak 78.

(1) Nakon zaprimanja uputnice ovlašteni pružatelj usluge dužan je u roku od tri dana obavijestiti Zavod o danu početka pružanja usluge ili stavljanja na listu zaprimljenih zahtjeva.

(2) Ako pružatelj usluge ne pruža uslugu korisniku kojemu je uputnica izdana ili ne pruža uslugu iz uputnice, pružatelj usluge dužan je u roku od tri dana o tome obavijestiti Zavod i navesti razloge te vratiti uputnicu.

(3) Ako Zavod ocijeni da su razlozi za odbijanje pružanja usluge iz stavka 2. ovoga članka neopravdani, o tome će odmah obavijestiti Ministarstvo.

(4) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka Zavod će izdati novu uputnicu.

Članak 82.

(1) Stručna procjena je usluga kojom se utvrđuju sposobnosti i potrebe korisnika radi davanja mišljenja o primjerenoj vrsti, trajanju i učestalosti usluge.

(2) Usluga stručne procjene odobrava se djetetu s razvojnim rizikom, odstupanjem, teškoćama u razvoju ili osobi s invaliditetom radi priznavanja prava na uslugu psihosocijalne podrške, rane razvojne podrške, pomoći pri uključivanja u programe odgoja i redovitog obrazovanja, boravka, organiziranog stanovanja ili smještaja, a može trajati od četiri do šest sati.

(3) Uslugu stručne procjene, na temelju uputnice ili zaključka Zavoda, provodi tim stručnjaka doma socijalne skrbi koji pruža usluge djeci s teškoćama u razvoju ili osobama s invaliditetom i drugih pružatelja usluga iz članka 162. točke 3. ovoga Zakona.

Članak 85.

(1) Socijalno mentorstvo je usluga kojom se dugotrajno nezaposlenoj osobi koja je korisnik zajamčene minimalne naknade, djetetu korisniku zajamčene minimalne naknade, osobi s invaliditetom, korisniku kojem prestaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, korisniku koji je žrtva trgovanja ljudima te korisniku nakon izvršenja kazne zatvora pruža stručna pomoć usmjerena jačanju njegovih snaga i sposobnosti za uspješnije rješavanje nepovoljnih životnih prilika i bolju integraciju u zajednicu u kojoj živi.

(2) Usluga socijalnog mentorstva može se odobriti i drugim osobama u riziku od socijalne isključenosti.

(3) Usluga socijalnog mentorstva odobrava se prema procjeni stručnog radnika Zavoda, u dogovoru s korisnikom, a temelji se na odnosu povjerenja i partnerstva između socijalnog mentora i korisnika.

(4) Usluga socijalnog mentorstva pruža se u razdoblju od šest do osam mjeseci kroz minimalno deset strukturiranih susreta socijalnog mentora i korisnika.

Članak 95.

(1) Psihosocijalna podrška obitelji odobrava se radi prevladavanja obiteljskih teškoća, stjecanja roditeljskih vještina i osnaživanja obitelji za funkcioniranje u svakodnevnom životu.

(2) Usluga psihosocijalne podrške odobrava se obitelji kada se problemi i teškoće mogu riješiti samo promjenama u obitelji, kada je obitelji potrebna stručna pomoć i podrška pri odgoju i skrbi za djecu, radi usvajanja znanja i vještina za uspješnije roditeljstvo ili svakodnevnu brigu i skrb odnosno kada je rad s članovima obitelji usmјeren na poboljšanje odnosa.

(3) Usluga psihosocijalne podrške odobrava se obitelji na temelju procjene rizika, snaga i potreba u skladu s individualnim planom promjene.

(4) Psihosocijalna podrška pruža se u obitelji do pet sati tjedno, iznimno kod pružatelja usluge do šest sati tjedno, a najviše dva sata dnevno.

Članak 98.

(1) Uslugu rane razvojne podrške pruža dom socijalne skrbi i drugi pružatelji usluga iz članka 162. točke 3. ovoga Zakona.

(2) Usluga rane razvojne podrške pruža se u obitelji ili kod pružatelja usluge.

(3) Korisniku kojem je odobrena usluga rane razvojne podrške ne može se odobriti usluga psihosocijalne podrške.

Članak 101.

(1) Usluga pomoći u kući odobrava se osobi iz članka 100. ovoga Zakona ako:

1. nema u vlasništvu imovinu kojom može osigurati sredstva za zadovoljavanje svakodnevnih životnih potreba, osim stana ili kuće koju osoba koristi za stanovanje
2. nije sklopila ugovor o doživotnom ili dosmrtnom uzdržavanju, osim u slučaju pokretanja postupka za raskid, utvrđenje ništetnosti ili poništaj ugovora
3. je prosječan mjesečni prihod samca ili čanova kućanstva u prethodna tri mjeseca prije pokretanja postupka manji od 300 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Ako prosječan mjesečni prihod samca ili čanova kućanstva iz stavka 1. točke 3. ovoga članka prelazi iznos od 300 % osnovice, a nije veći od 400 % osnovice iz članka 22. stavka 2. ovoga Zakona, korisniku koji ispunjava uvjete iz stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga članka odobrava se 50 % cijene troškova usluge pomoći u kući.

(3) Usluga pomoći u kući može se iznimno odobriti i korisniku doplatka za pomoći i njegu za zadovoljavanje pojedine potrebe iz članka 102. ovoga Zakona koju mu ne mogu pružiti osobe iz članka 100. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 105.

(1) Uslugu boravka pruža dom socijalne skrbi i drugi pružatelji usluga iz članka 162. točaka 3. i 4. ovoga Zakona.

(2) Korisniku kojem je odobrena usluga boravka ne može se priznati pravo na uslugu smještaja, organiziranog stanovanja ili odobriti usluga psihosocijalne podrške.

(3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, korisniku kojem je odobrena usluga boravka do dva dana u tjednu može se odobriti usluga psihosocijalne podrške.

Članak 107.

Pravo na uslugu organiziranog stanovanja priznaje se:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi ili mlađoj punoljetnoj osobi
2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju
3. djetetu stranom državljaninu bez pratnje ili bez državljanstva
4. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom

5. osobi koja je bila korisnik prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, a kojoj je potrebno osigurati stanovanje uz pomoć i potporu iz članka 106. stavka 1. ovoga Zakona dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života
6. funkcionalno ovisnoj osobi starije životne dobi koja ne može samostalno zadovoljavati svoje potrebe
7. osobi ovisnoj o alkoholu, drogama, kockanju ili drugim oblicima ovisnosti
8. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana života djeteta koji nema osigurano stanovanje ili zbog narušenih odnosa u obitelji ne može s djetetom ostati u obitelji
9. žrtvi obiteljskog nasilja
10. žrtvi trgovanja ljudima ili
11. beskućniku.

Članak 112.

(1) Krizne situacije su situacije u kojima je ugrožen život, zdravlje ili dobrobit osobe.

(2) Pravo na uslugu smještaja u kriznim situacijama priznaje se:

1. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi
2. djetetu ili mlađoj punoljetnoj osobi s problemima u ponašanju
3. djetetu koje se zatekne u skitnji
4. djetetu bez pratnje stranom državljaninu ili bez državljanstva
5. djetetu o kojem se roditelji privremeno nisu u mogućnosti skrbiti zbog bolesti, neriješenog stambenog pitanja ili drugih životnih nedraća
6. trudnici ili roditelju s djetetom do godine dana koji nema stan odnosno nema osigurano stanovanje ili zbog narušenih odnosa u obitelji ne može ostati s djetetom u obitelji
7. žrtvi obiteljskog nasilja
8. žrtvi trgovanja ljudima
9. odrasloj osobi koja se zatekne izvan mjesta prebivališta ili boravišta ili koja nema prebivalište ili boravište i nije u stanju brinuti se o sebi
10. odrasloj osobi kojoj je ugrožen život zbog bolesti, nemoći, ovisnosti, socijalne isključenosti ili drugih okolnosti ili
11. beskućniku.

Članak 116.

Pravo na uslugu smještaja u drugim slučajevima priznaje se:

1. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom zbog:
 - a) korištenja odmora roditelja njegovatelja odnosno njegovatelja, u ukupnom trajanju od najviše 30 dana tijekom jedne kalendarske godine ili
 - b) privremene nesposobnosti za rad roditelja njegovatelja odnosno njegovatelja, u skladu s propisom iz obveznog zdravstvenog osiguranja dok traje potreba, a najdulje 60 dana tijekom jedne kalendarske godine
2. djetetu i odrasloj osobi kojoj je priznata usluga smještaja u domu socijalne skrbi ili kod drugog pružatelja usluga iz članka 162. ovoga Zakona, radi iskustva obiteljskog okruženja tijekom blagdana ili školskih praznika u udomicajskoj obitelji

3. djetetu s teškoćama u razvoju i osobi s invaliditetom radi školovanja po posebnom programu izvan mjesta prebivališta, ako se školovanje ne može osigurati u mjestu prebivališta, najdulje do navršene 21. godine
4. djetetu s problemima u ponašanju radi multidisciplinarnе procjene, u trajanju od 30 dana
5. djetetu bez odgovarajuće roditeljske skrbi, ako mu skrb nije moguće osigurati u vlastitom domu i pružanjem drugih socijalnih usluga u udomiteljskoj obitelji, dok za to traje potreba, a najduže do 26. godine života
6. stranom državljaninu i osobi bez državljanstva s privremenim boravkom u Republici Hrvatskoj, u trajanju do tri godine
7. osobi iz članka 19. stavka 3. ovoga Zakona, u trajanju do godinu dana
8. djetetu s teškoćama u razvoju, osobi s invaliditetom i starijoj osobi kojoj je potrebno osigurati intenzivnu skrb i podmirenje osnovnih životnih potreba zbog oštećenja zdravlja i oštećenja funkcionalnih sposobnosti, ako mu skrb nije moguće osigurati u vlastitom domu i pružanjem drugih socijalnih usluga ili
9. osobi nesposobnoj za rad koja se nalazi u posebno teškim životnim prilikama koje se ne mogu otkloniti primjenom drugih naknada i usluga iz socijalne skrbi ili na drugi način.

Članak 119.

(1) Pružatelj socijalne usluge čiji je osnivač Republika Hrvatska socijalnu uslugu pruža u mreži socijalnih usluga po cijeni koja se utvrđuje odlukom o utvrđivanju cijena socijalnih usluga koju donosi ministar i javno se objavljuje na mrežnim stranicama Ministarstva.

(2) Za pružatelja socijalne usluge čiji osnivač nije Republika Hrvatska, a koji socijalnu uslugu pruža u mreži socijalnih usluga cijena usluge utvrđuje se ugovorom o pružanju socijalnih usluga s Ministarstvom.

(3) Pružatelj socijalne usluge koji uslugu pruža izvan mreže socijalnih usluga cijenu socijalne usluge određuje samostalno.

(4) Metodologiju za utvrđivanje cijena socijalnih usluga, koje se pružaju u mreži socijalnih usluga, pravilnikom propisuje ministar.

Članak 120.

(1) Odrasla osoba koja socijalnu uslugu koristi na temelju rješenja ili uputnice dužna je u cijelosti ili djelomično platiti cijenu usluge sukladno pravilniku iz članka 125. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Cijenu socijalne usluge priznate ili odobrene djetetu na temelju ovoga Zakona dužni su u cijelosti ili djelomično platiti roditelji ili drugi obveznici uzdržavanja, sukladno pravilniku iz članka 125. stavka 2. ovoga Zakona, osim ako su korisnici prava na zajamčenu minimalnu naknadu.

Članak 121.

(1) Korisnik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona dužan je u plaćanju cijene usluge sudjelovati svojim prihodima i imovinom koja ne služi njemu ili članovima njegova kućanstva za podmirenje osnovnih životnih potreba.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, korisnik usluge smještaja u kriznim situacijama ne sudjeluje u plaćanju cijene usluge.

(3) U iznos prihoda kojima je korisnik dužan sudjelovati u plaćanju cijene usluge ne uračunava se iznos koji korisnik plaća za uzdržavanje člana obitelji, prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi, a korisniku prava na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja visina novčanog iznosa kojim plaća cijenu usluge umanjuje se za iznos naknade za osobne potrebe korisnika.

Članak 123.

(1) Ako korisnik socijalne usluge iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona ne može u cijelosti niti djelomično platiti cijenu usluge, dužni su je u cijelosti ili djelomično platiti obveznici uzdržavanja sukladno pravilniku iz članka 125. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Zakonski obveznik uzdržavanja korisnika iz stavka 1. ovoga članka nije dužan sudjelovati u plaćanju cijene usluge ako je njegov prihod ili prihod njegova kućanstva manji od trostrukog iznosa zajamčene minimalne naknade za samca ili kućanstvo iz članka 27. stavaka 2. i 3. ovoga Zakona.

Članak 126.

(1) O pravu na zajamčenu minimalnu naknadu, naknadu za ugroženog kupca energenata, naknadu za osobne potrebe, jednokratnu naknadu, naknadu za pogrebne troškove, naknadu za redovito studiranje, osobnu invalidninu, doplatak za pomoći i njegu, status roditelja njegovatelja ili status njegovatelja, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja rješenjem odlučuje Zavod, prema prebivalištu korisnika.

(2) Socijalne usluge psihosocijalnog savjetovanja, socijalnog mentorstva, obiteljske medijacije, psihosocijalnog tretmana radi prevencije nasilničkog ponašanja, psihosocijalne podrške, rane razvojne podrške i pomoći pri uključivanju u programe odgoja i redovitog obrazovanja, pomoći u kući i boravka uputnicom odobrava Zavod, prema prebivalištu korisnika.

(3) O pravu na naknadu za troškove stanovanja rješenjem odlučuje jedinica lokalne samouprave odnosno Grad Zagreb sukladno odredbama ovoga Zakona i posebnih propisa.

(4) O ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona za pravne osobe iz članka 162. točke 1. podtočaka a) i b) ovoga Zakona rješenjem odlučuje Ministarstvo.

(5) O ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona za pravne i fizičke osobe iz članka 162. točke 1. podtočaka c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona rješenjem odlučuje jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb.

Članak 135.

(1) Ako je za odlučivanje o naknadama i uslugama u sustavu socijalne skrbi potrebno utvrđivanje činjenice postojanja tjelesnog, intelektualnog, osjetilnog i mentalnog oštećenja,

invaliditeta, funkcionalne sposobnosti te radne sposobnosti, Zavod će zatražiti nalaz i mišljenje Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom prema propisima kojima se uređuje vještačenje i metodologija vještačenja.

(2) Ako se žalbom pobija prвostupanjsko rješenje o pravima iz socijalne skrbi odnosno drugim pravima po posebnim propisima u vezi s nalazom i mišljenjem tijela vještačenja u prvom stupnju, Ministarstvo može, prije donošenja rješenja o žalbi, pribaviti nalaz i mišljenje Središnjeg ureda Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom.

Članak 136.

(1) Prava koja se, na temelju ovoga Zakona, priznaju u novčanom iznosu priznaju se s danom podnošenja urednog zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, pravo na naknadu za ugroženog kupca enerengeta, jednokratnu naknadu i naknadu za pogrebne troškove priznaje se s danom izvršnosti rješenja, a pravo na naknadu za osobne potrebe priznaje se s danom početka korištenja usluge smještaja ili organiziranog stanovanja.

(3) Prava na usluge priznaju se s danom početka korištenja usluge.

(4) Prava koja se priznaju u novčanom iznosu isplaćuju se mjesечно, osim jednokratne naknade i naknade za pogrebne troškove.

Članak 137.

Za mjesec u kojem je priznato pravo na zajamčenu minimalnu naknadu, naknadu za osobne potrebe, naknadu za redovito studiranje, osobnu invalidinu, doplatak za pomoć i njegu i status roditelja njegovatelja ili njegovatelja korisniku se novčani iznos isplaćuje razmjerno broju dana od dana priznavanja prava do posljednjeg dana u tom mjesecu, a za mjesec u kojem prestaje pravo, korisniku se novčani iznos po priznatom pravu isplaćuje razmjerno broju dana, do dana prestanka prava.

Članak 151.

(1) Član Povjerenstva iz članka 150. ovoga Zakona može biti osoba koja:

- je državljanin Republike Hrvatske
- nije osuđena ili se protiv nje ne vodi kazneni postupak za kazneno djelo koje se progoni po službenoj dužnosti
- nije osuđena ili se protiv nje ne vodi postupak za prekršaj s obilježjem nasilja ili za teži prekršaj za koji je propisana kazna zatvora
- u obitelji nema izrečenu mjera za zaštitu prava i dobrobiti djeteta.

(2) Član Povjerenstva ne može odlučivati u predmetu u kojem je on stranka ili srodnik stranke po krvi u ravnoj liniji, a u pobočnoj liniji do zaključno četvrtog stupnja, bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili srodnik po tazbini do zaključno drugog stupnja.

Članak 162.

Djelatnost socijalne skrbi obavljaju:

1. ustanove socijalne skrbi:
 - a) Zavod
 - b) Obiteljski centar
 - c) dom socijalne skrbi i
 - d) centar za pomoć u kući
2. jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb
3. udruga, vjerska zajednica i druga pravna osoba
4. fizička osoba kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik
5. udomiteljska obitelj.

Članak 165.

(1) Pravna i fizička osoba koje pružaju socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik iz članka 162. točke 1. podtočaka c) i d) i točaka 3. i 4. ovoga Zakona mogu početi pružati socijalne usluge po izvršnosti rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(2) Pravna i fizička osoba koje su ispunile mjerila za pružanje socijalnih usluga u drugoj državi, članici Europske unije ili drugoj državi, ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru, mogu pružati socijalne usluge koje se na temelju ovoga Zakona pružaju u obitelji korisnika, izvan mreže socijalnih usluga, nakon upisa u registar iz članka 166. ovoga Zakona.

(3) Ako pravna i fizička osoba iz stavka 2. ovoga članka socijalne usluge ne pružaju trajno, nisu dužne upisati se u registar, ali su dužne prije početka pružanja socijalnih usluga dostaviti izjavu o namjeri pružanja socijalnih usluga elektroničkim putem, jedinstvenoj kontaktnoj točki za usluge pri Hrvatskoj gospodarskoj komori.

(4) Izjava iz stavka 3. ovoga članka sadrži sve bitne informacije o pružatelju socijalnih usluga te služi u svrhu informiranja i jednakog dostupnosti svih subjekata koji obavljaju djelatnost socijalnih usluga na teritoriju Republike Hrvatske.

Članak 180.

(1) Zavodom upravlja upravno vijeće u skladu s odredbama ovoga Zakona, statuta i drugih općih akata Zavoda.

(2) Upravno vijeće čini devet članova koje imenuje Vlada Republike Hrvatske, i to:

1. pet članova na prijedlog ministra
2. dva člana predstavnika radnika Zavoda imenovanih na način iz stavka 4. ovoga članka
3. jednog člana na prijedlog Gospodarsko-socijalnog vijeća iz redova reprezentativnih sindikata

4. jednog člana na prijedlog Gospodarsko-socijalnog vijeća iz redova poslodavaca.

(3) Članovi upravnog vijeća biraju predsjednika upravnog vijeća iz redova članova upravnog vijeća iz stavka 2. točke 1. ovoga članka.

(4) Člana upravnog vijeća, predstavnika radnika zaposlenih u Zavodu imenuje i razrješava radničko vijeće, a ako ono nije utemeljeno, predstavnika radnika biraju radnici na slobodnim i neposrednim izborima, tajnim glasanjem, sukladno općim propisima o radu.

(5) Mandat članova upravnog vijeća traje četiri godine.

(6) Izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost upravnog vijeća utvrđuju se statutom Zavoda.

Članak 190.

(1) Obiteljskim centrom upravlja upravno vijeće koje čine tri predstavnika osnivača i dva predstavnika radnika zaposlenih u Obiteljskom centru.

(2) Predstavnike osnivača u upravno vijeće imenuje ministar.

(3) Članove upravnog vijeća, predstavnike radnika zaposlenih u Obiteljskom centru imenuje i razrješava radničko vijeće, a ako ono nije utemeljeno, predstavnike radnika biraju radnici na slobodnim i neposrednim izborima, tajnim glasanjem, sukladno općim propisima o radu.

(4) Predsjednika i zamjenika predsjednika upravnog vijeća biraju članovi upravnog vijeća između predstavnika osnivača.

(5) Mandat upravnog vijeća traje četiri godine, a predsjednik upravnog vijeća dužan je obavijestiti osnivača o isteku mandata upravnog vijeća 90 dana prije isteka mandata.

Članak 191.

(1) Obiteljski centar ima ravnatelja.

(2) Ravnatelja Obiteljskog centra, na temelju javnog natječaja, imenuje upravno vijeće, uz prethodnu suglasnost ministra.

(3) Ravnatelj ima pomoćnike koji rukovode radom ustrojstvenih jedinica Obiteljskog centra.

(4) Pomoćnike iz stavka 3. ovoga članka imenuje ravnatelj, na temelju javnog natječaja, na vrijeme od četiri godine.

(5) Uvjeti za imenovanje, izbor, djelokrug, ovlaštenja i odgovornost ravnatelja i pomoćnika ravnatelja utvrđuju se statutom.

(6) Ravnatelj i pomoćnici Obiteljskog centra obavljaju i dio stručnih poslova sukladno općim aktima.

(7) Mandat ravnatelja Obiteljskog centra i pomoćnika traje četiri godine.

Članak 218.

(1) Osnivač Akademije socijalne skrbi (u dalnjem tekstu: Akademija) je Republika Hrvatska.

(2) Akademija je javna ustanova koja ima svojstvo pravne osobe s pravima, obvezama te odgovornošću utvrđenom ovim Zakonom i statutom.

(3) Sjedište Akademije je u Zagrebu.

Članak 221.

(1) Akademijom upravlja upravno vijeće.

(2) Upravno vijeće ima četiri stalna člana i tri člana koja se imenuju na vrijeme od četiri godine.

(3) Stalni članovi upravnog vijeća su:

- ministar nadležan za poslove socijalne skrbi
- ravnatelj Zavoda
- ravnatelj Centra za posebno skrbništvo
- ravnatelj Obiteljskog centra.

(4) Tri člana upravnog vijeća koji se imenuju na vrijeme od četiri godine su:

- predstavnik sveučilišnih nastavnika pravnih znanosti
- predstavnik sveučilišnih nastavnika Studijskog centra socijalnog rada i
- predstavnik radnika Akademije.

(5) Člana upravnog vijeća iz redova sveučilišnih nastavnika pravnih znanosti i Studijskog centra socijalnog rada imenuje i razrješava ministar na prijedlog dekana pravnih fakulteta odnosno prodekanica Studijskog centra socijalnog rada.

(6) Člana upravnog vijeća iz reda radnika Akademije imenuje i opoziva radničko vijeće Akademije, a ako ono nije utemeljeno, predstavnika radnika biraju radnici na slobodnim i neposrednim izborima, tajnim glasanjem, sukladno općim propisima o radu.

Članak 227.

Udruga, vjerska zajednica, trgovačko društvo i druga domaća i strana pravna osoba te obrtnik koji, osim obavljanja druge djelatnosti za koju je upisan u sudski registar ili kod drugog nadležnog tijela u skladu s posebnim propisima, pruža socijalne usluge, dužan ih je pružati u zasebnoj organizacijskoj jedinici na način i pod uvjetima propisanim ovim Zakonom.

Članak 228.

(1) Organizacijska jedinica u pravnoj osobi iz članka 227. ovoga Zakona u kojoj se pružaju socijalne usluge mora imati voditelja koji vodi poslovanje i odgovoran je za zakonitost rada, a odgovara i za stručni rad ako pravna osoba pruža usluge stručnog rada.

(2) Voditelj iz stavka 1. ovoga članka mora ispunjavati uvjete iz članka 205. stavka 1. ovoga Zakona, osim ako pruža samo usluge pomoći u kući.

(3) Organizacijska jedinica u pravnoj osobi iz stavka 1. ovoga članka u kojoj najmanje pet stručnih radnika pruža socijalne usluge mora imati stručno vijeće, a na način rada, sastav i ovlasti stručnog vijeća na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 210. ovoga Zakona.

Članak 229.

(1) Pravna osoba iz članka 228. ovoga Zakona dužna je voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad sukladno pravilniku iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Pravna osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

POGLAVLJE III. PRUŽANJE SOCIJALNIH USLUGA KAO PROFESIONALNE DJELATNOSTI ILI KAO OBRTA

Način pružanja socijalne usluge

Članak 230.

(1) Fizička osoba može samostalno, kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik, pružati socijalne usluge savjetovanja u savjetovalištu i usluge pomoći u kući.

(2) Fizička osoba koja socijalne usluge pruža kao profesionalnu djelatnost u svom nazivu ističe ime i prezime, OIB, adresu nositelja djelatnosti i oznaku djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka.

Evidencija i dokumentacija fizičke osobe koja socijalne usluge pruža kao profesionalnu djelatnost

Članak 231.

(1) Fizička osoba iz članka 230. stavka 1. ovoga Zakona dužna je voditi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad sukladno pravilniku iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Fizička osoba iz stavka 1. ovoga članka dužna je Ministarstvu za statističke svrhe dostavljati godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu.

ODJELJAK 1. SAVJETOVALIŠTE
Djelokrug savjetovališta

Članak 232.

Fizička osoba u savjetovalištu pruža stručnu pomoć radi prevladavanja osobnih teškoća i osnaživanja djece, odraslih i starijih osoba pružanjem socijalnih usluga:

1. psihosocijalnog savjetovanja
2. socijalnog mentorstva
3. obiteljske medijacije
4. psihosocijalnog tretmana osoba u riziku od nasilničkog ponašanja i/ili
5. psihosocijalne podrške.

Uvjeti za pružanje usluge savjetovanja u savjetovalištu

Članak 233.

(1) Usluge savjetovanja u savjetovalištu može obavljati fizička osoba ako:

1. ima završen specijalistički diplomski stručni ili diplomski sveučilišni studij odnosno integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij za obavljanje stručnih poslova u djelatnosti socijalne skrbi i edukaciju iz područja savjetodavnog odnosno terapijskog rada i najmanje pet godina radnog iskustva na stručnim poslovima s propisanom kvalifikacijom u djelatnosti socijalne skrbi i dodatne edukacije sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona
2. ima poslovnu sposobnost
3. ima zdravstvenu sposobnost
4. ima položen stručni ispit
5. ima odobrenje nadležne komore za samostalan rad u skladu s posebnim zakonom
6. nije u radnom odnosu odnosno ne obavlja drugu samostalnu djelatnost
7. ima odgovarajući prostor i opremu sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona.

(2) Usluge savjetovanja iz stavka 1. ovoga članka u savjetovalištu ne može obavljati osoba kod koje postoji zapreka iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Stranci mogu obavljati usluge savjetovanja u savjetovalištu prema propisima kojima se uređuje rad stranaca u Republici Hrvatskoj ako, osim uvjeta iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, ispunjavaju uvjet znanja hrvatskog jezika najmanje na razini koja je potrebna za nesmetanu i nužnu komunikaciju s korisnikom usluge savjetovanja.

(4) Uvjet znanja hrvatskog jezika iz stavka 3. ovoga članka ne odnosi se na fizičke osobe državljane država članica Europske unije i država ugovornica Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru koji usluge savjetovanja u savjetovalištu pružaju izvan mreže socijalnih usluga.

Zajedničko savjetovalište

Članak 234.

(1) Više osoba može osnovati zajedničko savjetovalište na temelju ugovora.

(2) Svaki član zajedničkog savjetovališta mora ispunjavati uvjete iz članka 233. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona.

ODJELJAK 2. FIZIČKA OSOBA KAO PRUŽATELJ POMOĆI U KUĆI

Uvjeti

Članak 235.

(1) Uslugu pomoći u kući iz članka 100. stavka 1. ovoga Zakona može pružati fizička osoba koja ima najmanje srednju stručnu spremu, poslovnu sposobnost i zdravstvenu sposobnost za pružanje pomoći u kući.

(2) Osoba iz stavka 1. ovoga članka uslugu pomoći u kući može pružati najviše 40 sati tjedno.

(3) Pomoć u kući ne može pružati osoba kod koje postoji zapreka za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 237.

(1) Ustanova socijalne skrbi prestaje s pružanjem socijalnih usluga:

1. prestankom postojanja ustanove prema zakonu kojim se uređuju ustanove
2. donošenjem odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga
3. izvršnošću rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge.

(2) Pravna osoba prestaje s pružanjem socijalnih usluga:

1. prestankom rada pravne osobe prema zakonu kojim se uređuju ustanove
2. donošenjem odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga
3. izvršnošću rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge.

(3) Fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik prestaje s pružanjem socijalnih usluga:

1. smrću fizičke osobe
2. donošenjem odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga
3. izvršnošću rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge
4. pravomočnošću odluke o lišenju poslovne sposobnosti u dijelu koji se odnosi na pružanje socijalnih usluga
5. zasnivanjem radnog odnosa
6. gubitkom zdravstvene sposobnosti
7. ako više ne ispunjava propisane uvjete

8. ako kod fizičke osobe nastupi zapreka iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona
9. prestankom obrta prema zakonu kojim se uređuje obavljanje obrta.

(4) Nadležno tijelo iz članka 126. stavaka 4. i 5. ovoga Zakona dužno je donijeti rješenje o prestanku pružanja socijalnih usluga i dostaviti ga stranki bez odgode zbog razloga iz stavka 1. točaka 1. i 2., stavka 2. točaka 1. i 2. i stavka 3. točaka 1., 2. i 4. do 9. ovoga članka.

(5) Na temelju pravomoćnog rješenja iz stavka 4. ovoga članka, izvršnog rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge, kao i u slučaju neobnavljanja licencije za pružanje socijalnih usluga jedinica područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb briše pružatelja usluge iz registra iz članka 166. stavka 1. ovoga Zakona.

**Privremena obustava rada fizičke osobe koja pruža
socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik**

Članak 238.

(1) Fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik može privremeno obustaviti pružanje socijalnih usluga zbog bolesti ili drugog opravdanog razloga.

(2) O privremenoj obustavi osoba iz stavka 1. dužna je o tome izvjestiti korisnika odnosno zakonskog zastupnika korisnika, člana obitelji, jedinicu područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb te područnu ustrojstvenu jedinicu Zavoda na čijem području pruža socijalne usluge.

Članak 239.

(1) Pružatelj socijalne usluge koji pruža uslugu smještaja i organiziranog stanovanja na temelju rješenja dužan je najkasnije 90 dana prije prestanka pružanja usluge o tome obavijestiti Zavod, korisnike odnosno zakonske zastupnike korisnika i članove obitelji.

(2) Zavod je dužan korisniku smještenom na temelju rješenja prije prestanka pružanja usluge iz stavka 1. ovoga članka osigurati drugi odgovarajući smještaj.

(3) Pružatelj socijalne usluge koji pruža uslugu smještaja i organiziranog stanovanja na temelju ugovora dužan je najkasnije 90 dana prije prestanka pružanja usluge o tome obavijestiti Zavod, korisnike odnosno zakonske zastupnike korisnika i članove obitelji.

(4) Pružatelj socijalne usluge koji pruža uslugu smještaja i organiziranog stanovanja na temelju ugovora dužan je najkasnije osam dana prije prestanka pružanja usluge korisnicima odnosno zakonskim zastupnicima korisnika i članovima obitelji pružiti informaciju o najmanje jednom drugom odgovarajućem pružatelju socijalnih usluga smještaja i organiziranog stanovanja te u dalnjem roku od osam dana o tome u pisanim obliku ili elektroničkim putem obavijestiti Zavod.

(5) Pružatelj socijalne usluge smještaja ili osoba koja uslugu smještaja pruža bez pravne osnove, kojoj je rješenjem inspektora zabranjen rad ili naložen prekid pružanja usluga, dužna je obavijestiti korisnike odnosno zakonske zastupnike korisnika i članove obitelji o prestanku rada i potrebi pronalaska drugog odgovarajućeg smještaja.

(6) Inspektor koji je donio rješenje o zabrani rada ili pružanja usluga dužan je o tome obavijestiti Zavod i nadležno tijelo koje je donijelo rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(7) Zavod je dužan u slučaju iz stavka 5. ovoga članka korisniku smještenom na temelju rješenja osigurati drugi odgovarajući smještaj bez odgode.

(8) Zavod je dužan u roku od osam dana od primitka obavijesti iz stavka 6. ovoga članka korisnika koji socijalnu uslugu smještaja koristi na temelju ugovora ili bez pravne osnove, zakonskog zastupnika i člana obitelji obavijestiti da je rješenjem inspektora zabranjen rad ili pružanje usluga i da je korisnik dužan napustiti objekt u kojem se pružala usluga smještaja i pružiti informaciju o najmanje jednom drugom odgovarajućem pružatelju socijalne usluge smještaja te na zahtjev korisnika ponuditi mu pružanje usluge kod drugog odgovarajućeg pružatelja socijalne usluge smještaja na temelju ugovora ili na temelju rješenja, ako za to ispunjava zakonom propisane uvjete.

(9) Ako korisnik usluge smještaja u roku određenom u obavijesti iz stavka 8. ovoga članka ne napusti objekt, Zavod će pisanim putem korisnika upoznati s rizicima i posljedicama odbijanja napuštanja objekta.

(10) Pružatelj socijalne usluge smještaja kojem je zabranjen rad ne smije nastaviti s pružanjem usluga.

Članak 246.

(1) Za potrebe obavljanja djelatnosti socijalne skrbi propisane ovim Zakonom, za planiranje, praćenje stanja te za znanstveno-istraživačke i statističke svrhe na području socijalne skrbi vode se zbirke podataka, evidencije i dokumentacija koja obuhvaća cjelokupan nacionalni sustav socijalne skrbi.

(2) Zbirke podataka sadrže podatke o:

1. pravima u sustavu socijalne skrbi
2. socijalnim uslugama
3. pružateljima socijalnih usluga
4. korisnicima novčanih naknada i socijalnih usluga
5. financiranju djelatnosti socijalne skrbi
6. obavljanju poslova koje nositeljima djelatnosti nalažu drugi propisi.

(3) Voditelji obrade podataka iz stavka 2. ovoga članka su ustanove socijalne skrbi, udruge, vjerske zajednice, druge pravne osobe koje pružaju socijalne usluge i fizičke osobe koje pružaju socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik.

Članak 261.

(1) Ne može se primiti u radni odnos kao radnik u djelatnosti socijalne skrbi niti poslove u djelatnosti socijalne skrbi može obavljati osoba:

1. koja je pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva (glava IX.), kaznenih djela protiv života i tijela (glava X.), kaznenih djela protiv ljudskih prava i temeljnih sloboda (glava XI.), kaznenih djela protiv radnih odnosa i socijalnog osiguranja (glava XII.), kaznenih djela protiv osobne slobode (glava XIII.), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV.), kaznenih djela protiv spolne slobode (glava XVI.), kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.), kaznenih djela protiv braka, obitelji i djece (glava XVIII.), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XIX.), kaznenih djela protiv imovine (glava XXIII.), kaznenih djela protiv gospodarstva (glava XXIV.), kaznenih djela krivotvorenja (glava XXVI.), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXVIII.), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXX.) odnosno kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XXXII.) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.)
2. koja je pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela protiv života i tijela (glava X.), kaznenih djela protiv slobode i prava čovjeka i građanina (glava XI.), kaznenih djela protiv Republike Hrvatske (glava XII.), kaznenih djela protiv vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom (glava XIII.), kaznenih djela protiv spolne slobode i spolnog čudoređa (glava XIV.), kaznenih djela protiv časti i ugleda (glava XV.), kaznenih djela protiv braka, obitelji i mladeži (glava XVI.), kaznenih djela protiv imovine (glava XVII.), kaznenih djela protiv zdravlja ljudi (glava XVIII.), kaznenih djela protiv sigurnosti platnog prometa i poslovanja (glava XXI.), kaznenih djela protiv vjerodostojnosti isprava (glava XXIII.), kaznenih djela protiv javnog reda (glava XXIV.), kaznenih djela protiv službene dužnosti (glava XXV.) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 129/00., 51/01., 111/03., 190/03. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08. i 57/11.)
3. kojoj je pravomoćno izrečena prekršajnopravna sankcija za nasilje u obitelji
4. protiv koje se vodi postupak pred nadležnim sudom za kazneno djelo spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta (glava XVII.) iz Kaznenog zakona (»Narodne novine, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – ispravak, 101/17., 118/18., 126/19. i 84/21.).

(2) Poslodavac je dužan po službenoj dužnosti pribaviti dokaz da osoba iz stavka 1. ovoga članka nije osuđena za kaznena djela ili za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka te da se protiv nje pred nadležnim sudom ne vodi postupak iz stavka 1. točke 4. ovoga članka.

(3) Poslodavac je dužan za sve radnike zaposlene u djelatnosti socijalne skrbi, najmanje jednom godišnje, pribaviti dokaz iz stavka 2. ovoga članka.

(4) Ako osoba u radnom odnosu u ustanovi socijalne skrbi bude pravomoćno osuđena za neko od kaznenih djela iz stavka 1. ovoga članka, ustanova kao poslodavac otkazat će ugovor o radu bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka izvanrednim otkazom ugovora o radu, u roku od 15 dana od dana saznanja za pravomoćnu osudu, a nakon isteka tog roka redovitim otkazom ugovora o radu uvjetovanim skriviljenim ponašanjem radnika, u kojem će slučaju poslodavac, istodobno uz otkazivanje ugovora o radu, od radnika zahtijevati da odmah prestane raditi tijekom otkaznog roka.

(5) Ako ustanova kao poslodavac sazna da je protiv osobe u radnom odnosu u ustanovi socijalne skrbi pokrenut i vodi se kazneni postupak za neko od kaznenih djela iz stavka 1. ovoga članka, udaljiti će osobu od obavljanja poslova do obustave kaznenog postupka odnosno najduže do pravomoćnosti sudske presude, uz pravo na naknadu plaće u visini dvije trećine prosječne mjesečne plaće koju je osoba ostvarila u tri mjeseca prije udaljenja od obavljanja poslova.

(6) Ako je pravomoćnim rješenjem obustavljen kazneni postupak pokrenut protiv radnika ili je pravomoćnom presudom radnik oslobođen od odgovornosti, radniku će se vratiti obustavljeni dio plaće od prvoga dana udaljenja.

Članak 267.

(1) Unutarnji nadzor provodi se na temelju općeg akta ustanove odnosno vjerske zajednice, udruge te druge pravne osobe koja obavlja djelatnost socijalne skrbi i godišnjeg plana i programa provedbe unutarnjeg nadzora.

(2) Godišnji plan i program provedbe unutarnjeg nadzora pružatelj socijalnih usluga iz stavka 1. ovoga članka dužan je izraditi najkasnije do 31. prosinca tekuće godine za sljedeću godinu.

(3) Način provođenja unutarnjeg nadzora i njegov sadržaj pravilnikom propisuje ministar.

Članak 276.

(1) U obavljanju inspekcijskih poslova inspektor je dužan:

1. zabraniti provođenje pojedinih mjera i radnji koje su protivne zakonu ili drugom propisu
2. zabraniti rad domu socijalne skrbi, centru za pružanje usluga u zajednici i drugom pružatelju usluga iz članka 162. ovoga Zakona ako:
 - više ne ispunjava propisana mjerila za pružanje socijalnih usluga
 - ne postupi po prethodnom rješenju inspektora kojim se naređuju mјere
 - načinom pružanja usluga ugrožava zdravlje i sigurnost korisnika
3. obavijestiti nadležnu komoru kada utvrdi da stručni radnik nema odobrenje za samostalni rad od nadležne komore, ako je to uvjet za obavljanje poslova radnog mјesta
4. zabraniti pravnoj osobi pružanje socijalnih usluga ako ih obavlja bez rješenja o ispunjavanju minimalnih uvjeta za pružanje socijalnih usluga propisanih ovim Zakonom
5. narediti fizičkoj osobi koja obavlja djelatnost socijalne skrbi kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik prekid pružanja socijalne usluge ako nije pribavila rješenje o ispunjavanju minimalnih uvjeta za pružanje socijalnih usluga propisanih ovim Zakonom i posebnim propisom
6. narediti otklanjanje utvrđenih nepravilnosti u određenom roku te poduzimati druge mјere za koje je ovlašten ovim Zakonom i drugim propisima
7. narediti provođenje postupka utvrđivanja odgovornosti odgovorne osobe kod pružatelja usluga i zaposlenih radnika
8. narediti i druge mјere u skladu sa zakonom.

(2) O zabrani rada pružateljima usluga iz stavka 1. točke 2. ovoga članka inspektor je dužan izvijestiti nadležno tijelo koje je donijelo rješenje o ispunjavanju mjerila za početak pružanja socijalnih usluga i jedinicu lokalne samouprave na čijem se području pruža usluga smještaja.

(3) Pružatelj usluge dužan je postupiti po izrečenim mjerama inspektora iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ako osoba ne postupi po rješenju inspektora u roku koji je određen rješenjem, rješenje će se izvršiti primjenom mjerodavnih odredaba o prisilnom izvršenju nenovčanih obveza novčanom kaznom prema propisu kojim se uređuje opći upravni postupak.

(5) Ako inspektor prilikom obavljanja inspekcijskog nadzora utvrdi nepravilnosti odnosno povrede propisa, a nije ovlašten izravno postupati, dužan je izvijestiti nadležno tijelo o uočenim nepravilnostima odnosno povredama propisa te tražiti pokretanje postupka i poduzimanje propisanih mjera.

Članak 292.

(1) Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja, uslugu smještaja, osim usluge smještaja u kriznim situacijama, sukladno članku 294. ovoga Zakona.

(2) Republika Hrvatska ima pravo na naknadu štete koju je počinio korisnik u slučajevima iz članka 296. ovoga Zakona.

(3) Povrat isplaćenih iznosa na ime prava iz stavka 1. ovoga članka i naknada štete iz stavka 2. ovoga članka osigurava se upisom zabilježbe tražbine na nekretninama korisnika.

Zabilježba

Članak 293.

(1) Na temelju pravomoćnog rješenja o priznavanju prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, osim usluge smještaja u kriznim situacijama, vrši se upis zabilježbe tražbine u zemljишnim knjigama na nekretninama koje su u vlasništvu odraslog korisnika, u korist Republike Hrvatske, na prijedlog nadležnog državnog odvjetništva.

(2) Zabilježba tražbine ima učinak da pravo namirenja Republike Hrvatske po osnovi povrata isplaćenih iznosa odnosno naknade štete utvrđeno ovršnom ispravom dobiva ono mjesto u prvenstvenom redu koje mu je bilo osigurano zabilježbom tražbine pa će se ovrha moći neposredno provesti bez obzira na to tko je u međuvremenu postao nositelj knjižnoga prava.

(3) Zabilježba iz stavka 1. ovoga članka briše se na temelju suglasnosti Ministarstva kada Zavod nakon prestanka prava utvrdi da nema obveze povrata isplaćenih iznosa ili obveze naknade štete.

(4) Ako Zavod utvrdi da po osnovi priznatog prava osiguranog zabilježbom iz stavka 1. ovoga članka postoji obveza povrata isplaćenih iznosa odnosno obveza naknade štete, zabilježba se briše na temelju suglasnosti Ministarstva kada se izvrši naplata tražbine ili otpiše dug.

Članak 294.

(1) Za slučaj smrti korisnika prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, osim usluge smještaja u kriznim situacijama, kojem su u cijelosti ili dijelom isplaćeni troškovi priznatog prava iz sredstava državnog proračuna, Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih po osnovi priznatog prava kojega je bio korisnik u trenutku smrti od njegovih nasljednika do visine vrijednosti naslijedene imovine

(2) Za slučaj da korisnik prava iz stavka 1. ovoga članka kojem su u cijelosti ili dijelom isplaćeni troškovi priznatog prava iz sredstava državnog proračuna daruje svoju imovinu, Republika Hrvatska ima pravo od obdarenika na povrat iznosa isplaćenih po osnovi priznatog prava do visine vrijednosti darovane imovine.

(3) Republika Hrvatska ima pravo na povrat iznosa isplaćenih po osnovi prava na zajamčenu minimalnu naknadu, uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, osim usluge smještaja u kriznim situacijama, od osobe koja je po zakonu dužna uzdržavati korisnika ako je u postupku priznavanja prava utvrđeno da ga ta osoba neosnovano ne uzdržava ili je neopravdano odbila njegovo uzdržavanje.

(4) Zastarni rok za tražbine iz stavka 1. ovoga članka počinje teći od dana pravomoćnosti rješenja o nasljeđivanju.

(5) Zastarni rok za tražbine iz stavka 2. ovoga članka počinje teći od dana saznanja za darovanje.

(6) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se u slučaju nasljeđivanja ošasne imovine sukladno propisu kojim se uređuje nasljeđivanje.

Članak 300.

(1) Zavod može na prijedlog obveznika naknade štete odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa odlučiti da se njegov dug po osnovi naknade štete odnosno povrata isplaćenog iznosa djelomično ili u cijelosti otpiše ako utvrdi da podnositelj prijedloga nije u mogućnosti izvršiti povrat isplaćenih iznosa odnosno naknaditi štetu bez ugrožavanja podmirenja osnovnih stambenih i drugih osnovnih životnih potreba, uzimajući u obzir njegove prihode, imovinsko stanje i socijalni položaj.

(2) Ako podnositelj prijedloga za otpis duga živi u kućanstvu, prilikom odlučivanja o podnesenom prijedlogu u obzir se uzimaju i prihodi, imovinsko stanje i socijalni položaj članova njegova kućanstva.

(3) Prijedlog za otpis duga može se podnijeti najkasnije do dana podnošenja tužbe radi naknade štete odnosno povrata isplaćenog iznosa sudu putem nadležnog državnog odvjetništva.

(4) Ako dug obveznika naknade štete odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa koji se otpisuje iznosi 1320,00 eura ili više, Zavod može na prijedlog obveznika naknade štete odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa odlučiti da se dug djelomično ili u cijelosti otpiše, samo uz prethodnu suglasnost Ministarstva.

(5) Zavod je dužan voditi evidenciju o otpisu tražbine obveznicima naknade štete odnosno obveznicima povrata isplaćenog iznosa s podacima o imenu i prezimenu obveznika naknade štete odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa, iznosu ukupnog duga i iznosu duga koji se otpisuje te o tome do 15. siječnja svake godine za prethodnu godinu dostavljati izvešće Ministarstvu.

(6) Zavod će po službenoj dužnosti otpisati potraživanje prema obvezniku naknade štete odnosno obvezniku povrata isplaćenog iznosa ako nastupi zastara naplate potraživanja prema zakonu kojim se uređuju obvezni odnosi.

(7) Način utvrđivanja ispunjenosti uvjeta za otpis duga pravilnikom propisuje ministar.

Članak 304.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 6630,00 do 13.270,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako ravnatelj ili druga odgovorna osoba u pravnoj osobi inspektoru ne osigura nesmetano obavljanje inspekcijskog nadzora i ne stavi mu na raspolaganje sva sredstva i potrebnu dokumentaciju iz članka 273. stavka 3. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 3980,00 do 6630,00 eura.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 3980,00 do 6630,00 eura za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik.

Članak 305.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 6630,00 do 13.270,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja ne postupi po izrečenim mjerama inspektora iz članka 276. stavka 1. ovoga Zakona, osim u slučaju nepostupanja po rješenju inspektora iz članka 276. stavka 1. točke 2. podtočke 3. kojim se zabranjuje rad radi zaštite dobrobiti djeteta i drugih ranjivih osoba zbog njihove dobi, teške tjelesne ili duševne smetnje ili trudnoće.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 3980,00 do 6630,00 eura.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 3980,00 do 6630,00 eura za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik.

Članak 306.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 13.270,00 do 26.540,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

1. pruža usluge za koje nema izvršno rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 165. stavka 1. ovoga Zakona
2. nastavi s pružanjem socijalnih usluga nakon donošenja odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga, suprotno članku 237. stavku 1. točki 2. i stavku 2. točki 2. ovoga Zakona
3. nastavi s pružanjem socijalnih usluga nakon izvršnosti rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge, suprotno članku 237. stavku 1. točki 3. i stavku 2. točki 3. ovoga Zakona
4. pruža usluge smještaja većem broju korisnika od broja utvrđenog izvršnim rješenjem o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 126. stavka 5. i članka 165. stavka 1. ovoga Zakona, donešenim sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona kojim se propisuju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 2650,00 do 6630,00 eura.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 13.270,00 do 26.540,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja pruža socijalne usluge kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik ako:

1. pruža usluge za koje nema izvršno rješenje o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 165. stavka 1. ovoga Zakona
2. nastavi s pružanjem socijalnih usluga nakon donošenja odluke o prestanku pružanja socijalnih usluga, suprotno članku 237. stavku 3. točki 2. ovoga Zakona
3. nastavi s pružanjem socijalnih usluga nakon izvršnosti rješenja inspektora o zabrani rada pružatelja usluge, suprotno članku 237. stavku 3. točki 3. ovoga Zakona
4. pruža usluge smještaja većem broju korisnika od broja utvrđenog izvršnim rješenjem o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 126. stavka 5. i članka 165. stavka 1. ovoga Zakona, donešenim sukladno pravilniku iz članka 163. stavka 4. ovoga Zakona, kojim se propisuju mjerila za pružanje socijalnih usluga.

(4) Novčanom kaznom u iznosu od 13.270,00 do 26.540,00 eura kaznit će se za prekršaj prekršajno odgovorna pravna osoba osnivač ako:

1. dom socijalne skrbi koji je osnovala prema članku 196. stavku 1. ovoga Zakona obavlja djelatnost socijalne skrbi bez izvršnog rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 126. stavka 5. i članka 165. stavka 1. ovoga Zakona
2. centar za pomoć u kući koji je osnovala prema članku 214. stavku 2. ovoga Zakona obavlja djelatnost socijalne skrbi bez izvršnog rješenja o ispunjavanju mjerila za pružanje socijalnih usluga iz članka 126. stavka 5. i članka 165. stavka 1. ovoga Zakona
3. socijalne usluge ne pruža u zasebnoj organizacijskoj jedinici, suprotno članku 227. ovoga Zakona.

(5) Za prekršaje iz stavka 4. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi osnivaču novčanom kaznom u iznosu od 2650,00 do 6630,00 eura.

(6) Za prekršaje iz stavka 4. točaka 1. i 2. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba osnivač novčanom kaznom u iznosu od 2650,00 do 6630,00 eura.

Članak 308.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 3980,00 eura kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako primi u radni odnos radnika za kojeg postoji zapreka za zapošljavanje iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1320,00 eura.

(3) Novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1320,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik ako primi u radni odnos radnika za kojeg postoji zapreka za zapošljavanje iz članka 261. stavka 1. ovoga Zakona.

Članak 310.

(1) Novčanom kaznom od 1320,00 do 3980,00 eura kaznit će se za prekršaj Zavod ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 178. stavku 3. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 178. stavku 4. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u Zavodu novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1320,00 eura.

(3) Novčanom kaznom od 1320,00 do 3980,00 eura kaznit će se za prekršaj obiteljski centar ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 193. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom iz članka 248. stavka 3. ovoga Zakona
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 193. stavku 2. ovoga Zakona.

(4) Za prekršaj iz stavka 3. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u obiteljskom centru novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1320,00 eura.

(5) Novčanom kaznom od 1320,00 do 3980,00 eura kaznit će se za prekršaj dom socijalne skrbi ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 213. stavku 1. ovoga Zakona

2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 248. stavku 3. ovoga Zakona
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 213. stavku 2. ovoga Zakona.

(6) Za prekršaj iz stavka 5. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u domu socijalne skrbi novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1320,00 eura.

(7) Novčanom kaznom od 1320,00 do 3980,00 eura kaznit će se za prekršaj centar za pomoć u kući ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 217. stavku 1. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 248. stavku 3. ovoga Zakona
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 217. stavku 2. ovoga Zakona.

(8) Za prekršaj iz stavka 7. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u centru za pomoć u kući novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1320,00 eura.

(9) Novčanom kaznom od 1320,00 do 3980,00 eura kaznit će se za prekršaj udruga, vjerska zajednica, trgovačko društvo i druga domaća i strana pravna osoba koja osim obavljanja svoje djelatnosti, pruža i socijalne usluge ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 229. stavku 1. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 248. stavku 3. ovoga Zakona
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 229. stavku 2. ovoga Zakona.

(10) Za prekršaj iz stavka 9. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi iz stavka 9. ovoga članka novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1320,00 eura.

(11) Novčanom kaznom od 1320,00 do 3980,00 eura kaznit će se za prekršaj fizička osoba koja obavlja djelatnost socijalne skrbi kao profesionalnu djelatnost ili kao obrtnik ako:

1. ne vodi evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad, suprotno članku 231. stavku 1. ovoga Zakona
2. evidenciju i dokumentaciju o korisnicima, vrstama usluga i drugim pitanjima važnim za rad ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 248. stavku 3. ovoga Zakona
3. Ministarstvu za statističke svrhe ne dostavi godišnje statističko izvješće do 31. ožujka svake godine za prethodnu godinu, suprotno članku 231. stavku 2. ovoga Zakona.

(12) Novčanom kaznom od 1320,00 do 3980,00 eura kaznit će se Zavod ako:

1. ne vodi evidenciju o sklopljenim nagodbama s podacima o imenu i prezimenu obveznika naknade štete odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa, iznosu duga, vremenu i načinu povrata, suprotno članku 299. stavku 6. Zakona
2. do 15. siječnja tekuće godine za prethodnu godinu ne dostavi Ministarstvu izvješće o sklopljenim nagodbama, suprotno članku 299. stavku 6. ovoga Zakona
3. ne vodi evidenciju o otpisu tražbine obveznicima naknade štete odnosno obveznicima povrata isplaćenog iznosa s podacima o imenu i prezimenu obveznika naknade štete odnosno obveznika povrata isplaćenog iznosa, iznosu ukupnog duga i iznosu duga koji se otpisuje, suprotno članku 300. stavku 5. ovoga Zakona
4. do 15. siječnja tekuće godine za prethodnu godinu ne dostavi Ministarstvu izvješće o otpisu tražbine za prethodnu godinu, suprotno članku 300. stavku 5. ovoga Zakona.

(13) Za prekršaj iz stavka 12. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u Zavodu novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1320,00 eura.

(14) Novčanom kaznom u iznosu od 1320,00 do 3980,00 eura kaznit će se:

1. općinski načelnik ili gradonačelnik ili župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb ne vodi evidenciju i dokumentaciju o priznatim pravima u sustavu socijalne skrbi propisanim ovim Zakonom, posebnim propisima i općim aktima jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grada Zagreba, suprotno članku 118. stavku 1. ovoga Zakona
2. općinski načelnik ili gradonačelnik ili župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb evidenciju i dokumentaciju ne vodi na način i sa sadržajem propisanim pravilnikom, suprotno članku 118. stavku 5. ovoga Zakona
3. općinski načelnik ili gradonačelnik ili župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb o podacima o korisnicima i naknadama iz sustava socijalne skrbi iz evidencije i dokumentacije ne izradi godišnje izvješće, suprotno članku 118. stavku 2. ovoga Zakona
4. općinski načelnik ili gradonačelnik ako jedinica lokalne samouprave godišnje izvješće iz članka 118. stavka 2. ovoga Zakona ne dostavi jedinici područne (regionalne) samouprave, suprotno članku 118. stavku 3. ovoga Zakona
5. župan ako jedinica područne (regionalne) samouprave ne objedini i ne potvrди dostavljena godišnja izvješća jedinica lokalne samouprave, suprotno članku 118. stavku 3. ovoga Zakona
6. župan ako jedinica područne (regionalne) samouprave objedinjena i potvrđena godišnja izvješća lokalne samouprave ne dostavi Ministarstvu, suprotno članku 118. stavku 3. ovoga Zakona
7. župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica područne (regionalne) samouprave i Grad Zagreb godišnje izvješće iz članka 118. stavka 2. ovoga Zakona ne dostavi Ministarstvu, suprotno članku 118. stavku 4. ovoga Zakona
8. općinski načelnik ili gradonačelnik ili župan ili gradonačelnik Grada Zagreba ako jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno Grad Zagreb godišnje izvješće iz članka 118. stavka 2. ovoga Zakona ne dostavi nadležnom tijelu u roku koji je propisan pravilnikom iz članka 118. stavka 5. ovoga Zakona.

Članak 330.

(1) Ministar će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnik iz članka 263. stavka 5. ovoga Zakona.

(2) Ministar će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnike iz članka 35. stavka 6., članka 49. stavka 2., članka 69. stavka 2., članka 76. stavka 5., članka 118. stavka 5., članka 119. stavka 4., članka 125. stavka 2., članka 161. stavka 2., članka 163. stavka 4., članka 166. stavka 2., članka 242., članka 243. stavka 6., članka 248. stavka 3., članka 254. stavka 2., članka 257. stavka 6., članka 263. stavka 7., članka 267. stavka 3., članka 268. stavka 3., članka 270. stavka 2., članka 281. i članka 300. stavka 7. ovoga Zakona.

(3) Ministar će u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti pravilnik iz članka 241. stavka 7. ovoga Zakona.

Prilog:

- Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM
JAVNOŠĆU O NACRTU PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA
I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI,
S NACRTOM KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA

Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Nacrtom konačnog prijedloga zakona
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike
Svrha dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopuni Zakona o socijalnoj skrbi, s Nacrtom konačnog prijedloga zakona
Datum dokumenta	29. svibnja 2023.
Verzija dokumenta	I
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrta zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Nacrtom konačnog prijedloga zakona
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrta	Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrta?	-
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način?	Da
Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje?	Savjetovanje sa zainteresiranom javnošću provedeno je putem Središnjeg državnog portala „e-Savjetovanje“ u razdoblju od 11. do 26. svibnja 2023.

Ako nije, zašto?	
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Vidjeti u prilogu ovoga obrasca.
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI	
Primjedbe koje su prihvачene	Vidjeti u prilogu ovoga obrasca.
Primjedbe koje nisu prihvачene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.

Izvješće o provedenom savjetovanju - Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom zakona

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	Mario Dedic	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	<p>Poštovani pozdravljam izmjene Zakona o socijalnoj skrbi pogotovo kada je riječ o institutu zabilježbe koji se sada u potpunosti ukida ,i institut povrata isplaćenih sredstava koji se također ukida.No međutim imamo problem vezano za priznavanje ZMN gdje centri za socijalnu skrb prema članku 24 starog zakona ukidaju ZMN,odnosno ne priznaju starijim osobama od 63g, iz razloga što sa korisnikom živi sin ili kćer gdje je dužnost djece da vode računa o svojim roditeljima.Medutim nitko se nije zapitao da djeca u RH rade za minimalnu plaću koja iznosi 560e neto i gdje zaista nije dovoljno za podmirenje svih životnih potreba pa stoga molim ministarstvo da preispita članak 24 priznavanje prava na ZMN i da se bez obzira što korisnik ima člana obitelji koji svakako pomaže da se njegovom roditelju starosti od napunjenih 60 god ipak prizna pravo na ZMN dali u istom iznosu ili u smanjenom iznosu,jer smatram da je taj članak diskriminirajući jer stariji ljudi moraju u RH imati makar neka zajamčena prava i ima bar neka primanja ,naravno uz obavezu udržavanja od strane djece.Stoga se nadam da će ministarstvo prihvati prijedlog i ublažiti uvjete kod priznavanje ZMN jer zasad ima puno starijih osoba koje nemaju pravo na ZMN zbog toga što djeca zive sa njima što je nesto što treba biti dobro a ne loše,i treća stavka što još nemaju pravo na nacionalnu mirovinu s poštovanjem.</p>	Ne prihvata se	Odredba na koju se odnosi komentar nije predmet izmjena i dopune koje su obuhvaćene ovim Nacrtom prijedloga zakona.
2	Pravobranitelj za djecu RH	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O	Sukladno članku 11. Zakona o pravobranitelju za djecu preporučamo uvažavanje sljedećih prijedloga vezanih za Nacrt prijedloga zakona o		

	SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	<p>izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom zakona u vezi kojeg je eSavjetovanje otvoreno do 26. svibnja 2023. godine.</p> <p>Ujedno, ponavljamo mišljenja i preporuke u vezi pojedinih članaka važećeg Zakona o socijalnoj skrbi:</p> <p>Članak 22. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi (NN 18/22, 46/22, 119/22)</p> <p>Naknade u sustavu socijalne skrbi trebaju biti pomoć kućanstvima i djeci u kućanstvima koja nemaju sredstava za život. Budući da njihovi iznosi ne pokrivaju potrebe kućanstava potrebno je povećati ih kako bi ispunjavale svoju svrhu i pomogle djeci u ostvarenju životnog standarda kakvog jamči Konvencija o pravima djeteta.</p> <p>Članak 44. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi (NN 18/22, 46/22, 119/22)</p> <p>Članak ne predviđa pravo na naknadu za osobne potrebe za dijete predškolske dobi kojem se priznaje pravo na uslugu smještaja. Iako smo već ukazivali na potrebu da se ovo pravo prizna svoj djeci bez obzira na dob ukoliko se radi o djeci kojoj se priznaje pravo na uslugu smještaja ili organiziranog stanovanja, naš prijedlog nije uvažen s objašnjenjem da su djeci predškolske dobi zadovoljene sve potrebe u okviru usluge smještaja ili organiziranog stanovanja. Prema našim saznanjima navedeno predstavlja problem jer si djeca predškolske dobi nisu u mogućnosti bez naknade za osobne potrebe kupiti ono za čime imaju želju ili potrebu, ponekad je to igračka, ponekad sladoled ili nešto drugo. Stoga predlažemo propisivanje prava na naknadu za osobne potrebe i za dijete predškolske dobi kojem se priznaje pravo na uslugu smještaja.</p>	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i dodatno će se razmotriti u postupku cjelovite analize socijalnih naknada u pripremi izmjena Zakona o socijalnoj skrbi radi funkcionalnog objedinjavanja socijalnih naknada koje je prema Nacionalnom planu oporavka i otpornosti planirano u 2024. godini
--	---	---	---------------------	--

		<p>U eSavjetovanju o Nacrту Prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi otvorenog do 3. studenoga 2021. godine predložili smo da se u stavku 1. odredbe o pravu na naknadu za osobne potrebe terminološki promijeni opis korisnika iz „učenika osnovne i srednje škole“ u „dijete osnovnoškolske i srednjoškolske dobi“ kako se pravo ne bi ograničilo samo na djecu koja se nalaze u sustavu obrazovanja. Iako je u eSavjetovanju odgovoreno da se naš komentar uz 1. stavak prihvaća, u važećem Zakonu o socijalnoj skrbi je ipak termin „djetetu polazniku osnovne škole“ i „djetetu polazniku srednje škole“. Ponavljamo stoga prijedloga da se koristi termin „dijete osnovnoškolske i srednjoškolske dobi“. Naime, postoji primjerice mogućnost da dijete ne bude upisano npr. u prvi razred srednje škole već pauzira školovanje na jednu godinu kako bi se naviknulo na novonastale teškoće (npr. gubitak vida) te u toj godini dana koristi uslugu smještaja radi provođenja programa psihosocijalne rehabilitacije zbog oštećenja vida.</p> <p>Članak 261. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi („Zapreke za rad u djelatnosti socijalne skrbi“)</p> <p>Radi zaštite sigurnosti djece u sustavu socijalne skrbi ponavljamo raniji prijedlog koji se odnosi na zapreke za obavljanje poslova socijalne skrbi. Zapreke za obavljanje djelatnosti trebaju uključivati vođenje postupka ili pravomoćnu osudu za kazneno djelo iz čl. 13. Zakona o pravnim posljedicama osude, kaznenoj evidenciji i rehabilitaciji, uključujući i kazneno djelo nasilja u obitelji iz čl. 179a, te prekršajno djelo za nasilničko ponašanje, obiteljsko nasilje ili seksualno uznemiravanje prema odredbama posebnog zakona kojim se uređuje</p>	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje.
--	--	--	------------------------	---------------------------------

		<p>područje ravnopravnosti spolova i zaštite od diskriminacije. Zareka za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi također treba biti izrečena sigurnosna ili zaštitna mjera, prethodni prestanak radnog odnosa zbog nezakonitog i/ili neprofesionalnog postupanja na štetu prava i interesa djece ili izrečena mjera obiteljskopravne zaštite oduzimanja prava na stanovanje s djetetom ili lišenja roditeljske skrbi.</p> <p>Ponavljamo i pojašnjenje koje smo dostavili u eSavjetovanju o Nacrtu Prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi otvorenog do 3. studenoga 2021. godine. Naime, kako bi se osiguralo da osobe koje u sustavu socijalne skrbi dolaze u kontakt s djecom i drugim ranjivim skupinama potrebno je detaljnije propisati uvjete koje moraju ispunjavati te način i dinamiku provjeravanja ispunjavanja ovih uvjeta. Sustav socijalne skrbi trebao bi imati nultu stopu tolerancije na nasilje i neprimjereno ponašanje te uspostavljen sustav licenciranja koji bi samoregulacijom osigurao da se iz njega eliminiraju osobe koje ugrožavaju djecu. Uvođenjem sustava licenciranja osoba koje obavljaju djelatnost socijalne skrbi osiguralo bi se periodično provjeravanje prikladnosti osobe za rad i kontakt s djecom. Izdavanje licencije treba uvjetovati prethodnom neosuđivanju za određena kaznena i prekršajna djela, pa i u slučaju nastupa rehabilitacije, kako bi se osiguralo da osobe koje su počinitelji kaznenih i prekršajnih djela počinjenje kojih dovodi u pitanje njihov integritet za rad s djecom ne dolaze u kontakt s djecom. Naime, nastupom rehabilitacije, kad više nije moguća provjera kriminalne prošlosti, otvara se mogućnost da se počinitelj spolnog delikta</p>	
--	--	--	--

		<p>na štetu djeteta zaposli u ustanovi socijalne skrbi te dođe u kontakt s djecom.</p> <p>Izdavanje licencije za rad, uz provjeru stručnih kompetencija i zdravstvenih (psihofizičkih) sposobnosti za rad s djecom, trebalo bi uvjetovati i provjerom prethodne osuđivanosti osoba na godišnjoj razini te uz redoviti postupak obnove licencije trebalo bi propisati i izvanredne postupke oduzimanje licencije osobama koje svojim ponašanjem ugrožavaju prava djece, neovisno o vođenju kaznenog ili prekršajnog postupka.</p> <p>Nažalost svjedočimo praksi da se neka kaznena i prekršajna djela ne procesuiraju, primjerice kazneno djelo seksualnog uznemiravanja, iako nije otklonjena sumnja na njihovo počinjenje pa samo vezivanje zapreka na provjeru u kaznenoj ili prekršajnoj evidenciji nije dostatno za zaštitu djece.</p> <p>Iz prethodno navedenih razloga predlažemo da se zakonom propiše i obveza svake ustanove socijalne skrbi koja pruža usluge koje se odnose na djecu donošenja propisa o zaštiti djece tzv. child protection policy kojima bi se osigurala zaštita djece. Na ovaj način riješio bi se i problem provjere stranih državljanina koji dolaze u kontakt s djecom kao volonteri ili vanjski suradnici ustanova socijalne skrbi budući da se oni ne evidentiraju u Kaznenoj evidenciji Ministarstva pravosuđa i uprave, osim ako su kazneno djelo počinili na teritoriju RH. Provjera ispunjavanja zakonskih uvjeta za obavljanje djelatnosti socijalne skrbi u takvim slučajevima trebala bi obuhvaćati pribavljanje potvrde iz kaznene evidencije države čiji su državljeni, o čemu nemamo informacije da se u praksi primjenjuje. Neke države, poput Velike Britanije, zahtijevaju tzv. International Child Protection Certificate bez</p>	
--	--	--	--

			kojeg nije moguće volontiranje ili dobrovoljni rad s djecom, dok je u RH provjera za strane državljanje upitna pa predlažemo da se i ovi slučajevi zakonski reguliraju.		
3	Ured pučke pravobraniteljice	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	<p>Sukladno Zakonu o pučkom pravobranitelju (NN, br. 76/12) upućujemo Vam mišljenje na Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom zakona (dalje u tekstu: Nacrt prijedloga), koji je u javnom savjetovanju do 26. svibnja 2023. godine.</p> <p>Kao opunomoćenica Hrvatskoga sabora za zaštitu i promicanje ljudskih prava i kao središnje tijelo nadležno za suzbijanje diskriminacije, pozdravljamo upućivanje u proceduru donošenja ovaj Nacrt prijedloga, posebno zbog toga što se njime uvode određene izmjene Zakona o socijalnoj skrbi (NN br. 18/22, 46/22, 119/22, dalje u tekstu: ZSS) koje je predlagala i pučka pravobraniteljica. Radi se o uklanjanju instituta zabilježbe tražbine koja se do sada vršila na nekretninama u vlasništvu odraslog korisnika prava na zajamčenu minimalnu naknadu te uslugu organiziranog stanovanja i uslugu smještaja, osim usluge smještaja u kriznim situacijama. Pučka pravobraniteljica prikupila je informacije koje su potvrdile da je uvođenje zabilježbe tražbine kako je ovaj institut propisan aktualnim ZSS-om, imalo snažni negativni učinak na (potencijalne) korisnike zajamčene minimalne naknade (dalje u tekstu: ZMN) te da je najmanje 530 korisnika odustalo od primanja ove naknade jer nisu željeli da se izvrši upis zabilježbe tražbine na njihovu jedinu nekretninu. Zbog toga smo predlagali da se ovaj institut adekvatnije regulira, odnosno kao što je bio reguliran ranijim Zakonom o socijalnoj skrbi (NN br. 157/13, 152/14, 99/15, 52/16,</p>	Primljeno na znanje	Zahvaljujemo na komentaru. Redefiniranjem instituta zabilježbe u sustavu socijalne skrbi napuštena je obveza povrata isplaćenih iznosa na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu te brisana odredba upisa zabilježbe čime se olakšava priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, kao osnovnu socijalnu naknadu kao i na prava na uslugu smješta i organizirano stanovanje.

		<p>16/17, 130/17, 98/19, 64/20 i 138/20), dalje u tekstu „stari“ ZSS). Prema ovom Nacrtu prijedloga zabilježba tražbine se u potpunosti uklanja, što je još adekvatniji pristup, a uklanja se i obveza povrata isplaćenih iznosa na ime prava na ZMN, što je također vrlo pozitivno.</p> <p>Uz ovu pozitivnu izmjenu, aktualne izmjene i dopune ZSS-a vidimo kao priliku da se sustav dodatno unaprijedi te stoga u nastavku iznosimo mišljenje i preporuke u vezi pojedinih članaka, od kojih smo neke već isticali tijekom prošlog savjetovanja te u Izvješću pučke pravobraniteljice za 2022. godinu.</p> <p>Mišljenje uz članak 26. Zakona o socijalnoj skrbi (NN br. 18/22, 46/22, 119/22)</p> <p>Članak 26. stavak 1. Predlaže se dodati novi stavak 7. koji glasi:</p> <p>7. osobu koja je privremeno nesposobna za rad zbog svog zdravstvenog stanja.</p> <p>Obrazloženje Smatramo da su ove izmjene i dopune prilika da se bolje regulira obveza rada za opće dobro bez naknade. Naime, zdravstveno stanje zbog kojeg je korisnik privremeno nesposoban za rad trenutno nije navedeno u članku 26. ZSS-a među okolnostima temeljem kojih se korisnik može osloboditi ove obvezе. Drugim riječima, korisnik koji je zbog bolesti privremeno nesposoban za rad ne može se izuzeti od obveze rada za opće dobro te će mu, neovisno o zdravstvenom stanju, ZMN biti ukinut. Trenutni propust da među osnovama za oslobođenje od obveze rada za opće dobro bude prepoznato i zdravstveno stanje zbog kojeg je korisnik privremeno nesposoban za rad, dovodi do neizravne</p>		
--	--	---	--	--

			diskriminacije na temelju zdravstvenog stanja svih onih korisnika ZMN-a koji su u trenutku primanja poziva na rad za opće dobro bez naknade privremeno nesposobni za rad zbog bolesti i ne mogu mu se odazvati. U Republici Hrvatskoj diskriminacija je zabranjena Zakonom o suzbijanju diskriminacije (NN, br. 85/08, 112/12) u svim područjima života na temelju 17 diskriminacijskih osnova, a među kojima je i zdravstveno stanje. Stoga preporučujemo da se među okolnostima temeljem kojih se korisnici ZMN-a izuzimaju od obveze rada za opće dobro navede i zdravstveno stanje korisnika koje ga/ju čini privremeno nesposobnim za rad, odnosno predlažemo izmjenu članka 26. ZSS-a.		
4	Valentina Špoljar	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	Svim roditeljima njegovateljima isto povećanje.Zašto raditi razlike,kada i osobe koje su uključene u neke ustanove i na 4h ovisne su o pomoći roditelja(hranjenje,presvlačenje,...). Status neka svima bude jednak,jer sa tim novcima koje roditelji njeg. dobivaju teško se može preživjeti,a kamoli živjeti.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje.
5	Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova, sukladno odredbi čl. 22. st.1. Zakona o ravnopravnosti spolova („Narodne novine“, br. 82/08. i 69/17.), prati provedbu Zakona i drugih propisa koji se tiču ravnopravnosti spolova. Slijedom opisane nadležnosti, Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova je razmotrila Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom Zakona (dalje u tekstu: Nacrt prijedloga) koji se nalazi u postupku savjetovanja sa zainteresiranim javnošću te u nastavku dostavlja svoje mišljenje. Pravobraniteljica ponovno dostavlja primjedbu, a koju je već dostavila i u postupku javnog savjetovanja o Nacrtu	Primljeno na znanje	Važećom odredbom članka 63. stavak 3. propisano je da se status njegovatelja priznaje osobi po izboru osobe s invaliditetom uz njezinu suglasnost, odnosno suglasnost njegovog zakonskog zastupnika, koja živi u zajedničkom kućanstvu s osobom s invaliditetom. Ovim Nacrtom prijedloga odredba članka 63. se dodatno uređuje i širi se krug osoba kojima može biti priznat status roditelja njegovatelja odnosno njegovatelja u odnosu na dijete s teškoćama u razvoju koje se njeguje.

		<p>prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi u studenom 2021. (i koja tada nije bila prihvaćena), a vezano uz priznavanje statusa njegovatelja i svim ostalim kategorijama osoba koje skrbe o članovima/icama svoje obitelji, kao što su „djeca koja skrbe o svojim roditeljima koji su nemoćne osobe starije životne dobi“.</p> <p>S tim u vezi, navodim cijeloviti tekst predmetne primjedbe na Nacrt prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom Zakona, koji postupak je u tijeku.</p> <p>Pravobraniteljica iznosi svoje primjedbe i vezano uz status njegovatelja. Naime odredbama čl.62. i čl. 63. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi (Narodne novine broj 18/22, 46/22, 119/22) navodi se kome se priznaje status njegovatelja i roditelja njegovatelja. Međutim Pravobraniteljica smatra kako su sve ostale kategorije osoba koje skrbe o članovima/cama svoje obitelji, kao što su „djeca koja skrbe o svojim roditeljima koji su nemoćne osobe starije životne dobi“ – na određeni način zakinuti/e odnosno stavljeni/e u nepovoljniji položaj u odnosu na kategorije osoba obuhvaćene u čl.62. i čl.63. važećeg Zakona (koje također skrbe o članovima/icama svoje obitelji, ali im se priznaje status njegovatelja) i to temeljem obiteljskog statusa, a što se očituje upravo u njihovoj nemogućnosti ostvarivanja statusa njegovatelja.</p> <p>U kontekstu navedenog, svakako treba spomenuti i prepreke sa kojima se suočavaju srodnici koji skrbe o članovima/icama svoje obitelji (uključujući i djecu koja se skrbe o svojim starijim i nemoćnim roditeljima) i to u vidu usklađivanja obiteljskog i poslovnog života te obveza pri čemu Pravobraniteljica</p>	
--	--	---	--

		<p>naglašava i rodni segment ove problematike. Naime u kontekstu navedenog Pravobraniteljica smatra značajnijim spomenuti kako je tijekom 2017. godine objavila publikaciju o istraživanju „Utjecaj rodne podjele obiteljskih obaveza i kućanskih poslova na profesionalni život zaposlenih žena“ koje je u 2016. godini provela doc.dr.sc. Ksenija Klasnić s Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, a u okviru EU-projekta „Prema stvarnoj ravnopravnosti muškaraca i žena: usklađivanje profesionalnog i obiteljskog života“, čija nositeljica je bila Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova.</p> <p>Prema rezultatima navedenog istraživanja, od 600 ispitanih žena, njih 20% (121 žena) odgovorilo je da u njihovoj obitelji postoji barem jedna starija i/ili nemoćna, teško bolesna osoba o kojoj treba skrbiti. Tim su ženama postavljena dodatna pitanja o skrbi za te osobe, a rezultati istraživanja ukazuju kako je briga i skrb za starije i nemoćne ili teško bolesne članove obitelji (pored brige za djecu) također većinom ženski posao. Naime, 27% žena odgovorilo je da takve poslove uvijek ili gotovo uvijek rade one, a 16% da češće rade one nego njihov partner. Nešto manje od trećine žena (31%) navelo je da ona i partner podjednako dijele takve poslove, dok je samo 4% žena koje su rekле da se tim poslovima češće ili uvijek posvećuje njihov partner. Dodatno, 20% žena navelo je da takve poslove ne rade ni one ni njihovi partneri, pri čemu je vjerojatno riječ o dobivanju institucionalne pomoći za osobe kojima je potrebna skrb.</p> <p>Navedenim istraživanjem utvrđeno je da žene obično provode između 4 i 14 sati tjedno obavljajući poslove skrbi</p>	
--	--	--	--

			<p>i brige za starije ili nemoćne članove obitelji (medijan vrijednost je 6 sati), dok njihovi partneri nešto manje, između 2 i 10 sati tjedno (medijan vrijednost iznosi 5 sati). Iako ova razlika u broju sati tjedno između žena i njihovih partnera nije velika, ona je ipak statistički značajna, što znači da i u populaciji zaposlene žene provode više sati tjedno brinući za starije i nemoćne članove obitelji od svojih partnera.</p> <p>Rezultati istraživanja ukazuju i kako pitanje vezano za mentalni rad, odnosno vođenje brige o tome da takvi poslovi budu obavljeni, pokazuje da i to većinom pada na žene (21% žena je odgovorilo da isključivo one brinu o tome, a 21,5% da većinom brinu one, a manjim dijelom njihov partner), dok u nešto više od jedne trećine veza (35,5%) partneri zajednički brinu o tome da poslovi vezani za brigu i skrb o starijim i/ili nemoćnim, teško bolesnim članovima obitelji budu obavljeni. U 17% veza ni žena ni partner ne vode računa o takvim poslovima, već o tome većinom brine netko treći. Broj veza u kojima partner obavlja većinu ili sav mentalni rad o tome da bi takvi poslovi bili obavljeni je vrlo malo, oko 5%.</p> <p>Stoga Pravobraniteljica za ravноправност spolova smatra kako bi se u Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi, s Konačnim prijedlogom Zakona svakako trebao omogućiti status njegovatelja i svim ostalim kategorijama osoba koje skrbe o članovima/icama svoje obitelji, kao što su djeca koja skrbe o svojim roditeljima koji su nemoćne osobe starije životne dobi.</p>		
6	Siniša Bosanac	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA	Kvaliteta zakona ali i zakonskih izmjena očituje se u činjenici da je ovo već trča izmjena zakona u godinu dana od	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje.

		ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	donošenja. Radi li se o nesposobnosti odgovornih ljudi u ministarstvu da s donošenjem zakona cijelovito rješavaju probleme u domeni socijalne skrbi?		
7	Andreja Bezjak	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	Zašto roditeljima njegovateljima iz prve skupine ide povećanje samo 1000 a ne 1500 kao ostalima??Zato jer su djeca uključena negdje ili polaze školu4h??Jel ste vi svjesni situacije na terenu i da sve škole nemaju uvjete da im se ostave djeca na 4h i da neki roditelji njegovatelji poput mene su uz tu djecu i ta 4h i hrane i presvlače same svoju djecu i nemaju ni tih 4h ..nit za otici kod dr.il obaviti išta...o takvima nema evidencije ni u min.školstva ni socijale...Ovim prijedlogom zakona vi nas prisiljavate ako želimo koliko toliko pristojno preživit mj..da svoju djecu ispišemo iz škola i boravaka i snalazimo se sami zbog 1000kn razlike...Vama ta razlika možda ne predstavlja ništa ali nama ovisi o egzistenciji...	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje.
8	Centar za mirovne studije	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	<p>Poštovani,</p> <p>Pozdravljamo brisanje instituta zabilježbe (čl. 292. i 293.) iz Konačnog prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi te se nadamo da će taj institut jednom zauvijek postati relikt prošlosti, napose i zbog činjenice da Republika Hrvatska putem odredbi iz Poglavlja XI. Povrat isplaćenih iznosa i naknada štete ima adekvatnih alternativnih načina naknade štete ako je u pojedinim slučajevima došlo do iste.</p> <p>No, apeliramo da je također potrebno brisati mjeru rada za opće dobro bez naknade iz zakona jer je ona upitno ustavna i zakonita, a u tom kontekstu podsjećamo i na zabranu prisilnog ili obveznog rada kojeg Konvencija o prisilnom ili obveznom radu (NN 5/2000-51) u čl. 2. definira kao "svaki rad ili uslugu koji se od neke osobe zahtijeva pod prijetnjom bilo kakve kazne, i</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Primljeno na znanje</p>	<p>Komentar je primljen na znanje.</p> <p>Komentar je primljen na znanje i dodatno će se razmotriti u postupku cijelovite analize socijalnih naknada u pripremi izmjena Zakona o socijalnoj skrbi radi funkcionalnog objedinjavanja socijalnih naknada koje je prema Nacionalnom planu oporavka i otpornosti planirano u 2024. godini</p>

			za koje se ta osoba nije ponudila dobrovoljno.“ Dodatno, zabrinjavajuća je niska razina definicije svrhe ove mjere te uvjeta u kojima se ona provodi. Stoga bismo rado podsjetili na potrebu da zakoni i podzakonski akti trebaju ispuniti minimalne standarde pravne sigurnosti. Naime, od građana i građanki kao savjesnih i razumnih bića na koje će se primjenjivati odredbe u čl. 36. do 38. ne može se očekivati da znaju šta je to rad za opće dobro bez naknade niti svoje ponašanje mogu prilagoditi ovoj mjeri. Uz to, mjeru je zbog nedovoljne definicije potencijalno diskriminatorna jer ne uvažava činjenicu da i korisnici zajamčene minimalne naknade mogu biti privremeno radno nesposobni. Stoga u pojedinim slučajevima mjeru tj. sankcije koje se vežu uz nju mogu predstavljati diskriminaciju na osnovu imovnog stanja te na osnovu zdravstvenog stanja. Također, postoje velike nejasnoće glede uvjeta osiguranja korisnika_ca koji_e sudjeluju u mjeri budući da se vrsta i obuhvat osiguranja razlikuju od JL(R)S do JL(R)S. Sve u svemu, smatramo neophodним brisati ovu mjeru iz zakona i time osigurati poštivanje ustavne definicije Republike Hrvatske kao socijalne države.		
9	Klaudija Vlahović	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	Nesrazmernim povećanjem naknada roditeljima njegovateljima potičete njegovatelje da djecu koja i mogu biti ukljucena u ustanovu ili udrugu ne vode nikamo jer ce tako dobiti 1000 kn više i time dodatno onemogucujete inkluziju i socijalizaciju. Svima jednako povecanje!	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje.
10	Mario Dedic	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM	Obavezno izmjeniti članak 293 292 kada je riječ o stavljanju same zabilježbe na jedinu nekretninu korisnika ZMN točnije institut same zabilježbe treba ukinuti i postrožiti uvjete za dobivanje ZMN samo u onom pogledu kada se ustanovi da neko vozi dva tri	Primljeno na znanje	Redefiniranjem instituta zabilježbe u sustavu socijalne skrbi napuštena je obveza povrata isplaćenih iznosa na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu te brisana odredba upisa

		ZAKONA	mercedesa ima 2 3 kuće ili da na računu ima po 10000 kn takva osoba ne treba primati ZMN.Nego vi ste stavili i starije osobe u isti koš gdje ste stavljali zabilježbe na jedinu nekretninu i stime ste doveli u veoma nezgodan položaj tih korisnika koji sada u ovom trenutku nemaju nikakva prava.Potrebno je donjeti zakon što je moguće prije i pod hitnim postupkom priznavati tim ljudima ZMN da ju sto prije dobiju.		zabilježbe čime se olakšava priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, kao osnovnu socijalnu naknadu kao i na prava na uslugu smješta i organizirano stanovanje.
11	Ankica Pernjek	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	Trebalо bi svim roditeljima njegovateljica podići za 300%	Primljenо na znanje	Komentar je primljen na znanje.
12	Antonio	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA	Potrebno upisat oba roditelja(mama i tata) imaju s 100 % tjelesni oštećenja to imaju prava socijalne naknade	Ne prihvaća se	Odredba na koju se odnosi komentar nije predmet izmjena i dopuna koje su obuhvaćene ovim Nacrtom prijedloga zakona.
13	Mario Dedic	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA. IV.PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU	Obavezno izmjeniti članak 293 292 kada je rijeć o stavljaju same zabilježbe na jedinu nekretninu korisnika ZMN točnije institut same zabilježbe treba ukinuti i postrožiti uvjete za dobivanje ZMN samo u onom pogledu kada se ustanovi da neko vozi dva tri mercedesa ima 2 3 kuće ili da na računu ima po 10000 kn takva osoba ne treba primati ZMN.Nego vi ste stavili i starije osobe u isti koš gdje ste stavljali zabilježbe na jedinu nekretninu i stime ste doveli u veoma nezgodan položaj tih korisnika koji sada u ovom trenutku nemaju nikakva prava.Potrebno je donjeti zakon što je moguće prije i pod hitnim postupkom priznavati tim ljudima ZMN da ju sto prije dobiju.	Primljenо na znanje	Redefiniranjem instituta zabilježbe u sustavu socijalne skrbi napuštena je obveza povrata isplaćenih iznosa na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu te brisana odredba upisa zabilježbe čime se olakšava priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, kao osnovnu socijalnu naknadu kao i na prava na uslugu smješta i organizirano stanovanje.
14	UDRUGA	PRIJEDLOG	Nacrt izmjena i dopuna Zakona	Primljenо na	Komentar je primljen na

	INVALIDA RADA ZAGREBA	ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 5.	<p>o socijalnoj skrbi koji je trenutno u e-savjetovanju predviđa da se u članak 55. stavak 1. Zakona o socijalnoj skrbi (NN 18/22, 46/22, 119/22) unese formulacija „koja ne može sama udovoljiti osnovnim životnim potrebama...“. Pozdravljamo predloženu izmjenu jer smatramo da će ista rezultirati proširenjem kruga korisnika navedenog prava na doplatak za pomoć i njegu.</p> <p>Istovremeno predlažemo da se ovom izmjenom i dopunom Zakona, izmijeni članak 56. stavak 2. Zakona o socijalnoj skrbi (NN 18/22, 46/22, 119/22) tako da se poveća postotak osnovice za izračun doplataka za pomoć i njegu. Mišljenja smo da je povećanje navedenog postotka za izračun doplatka nužno s obzirom na to da se isti nije mijenjao godinama, a troškovi života su značajno porasli. Nacrtom izmjena i dopuna zakona predviđa se povećanje naknade za roditelje njegovatelje. Stoga smatramo da bi u svjetlu predloženih izmjena trebalo obuhvatiti i korisnike doplatka. Naime, iznos doplatka za pomoć i njegu nije bio obuhvaćen ni zadnjim povećanjem kojim je povećan postotak osnovice za obračun osobne invalidnine, a korisnici doplatka za pomoć i njegu su osobe kod kojih je utvrđen III. stupanj funkcionalnih oštećenja (teži invaliditet) i kao takvi sigurno, zbog svoga zdravstvenog stanja, kao i osobe koje su korisnici osobne invalidnine, imaju povećane troškove života u odnosu na zdrave osobe, a dopatak za pomoć i njegu u iznosu kako je sada određen nije niti približno dostatan za pokrivanje istih.</p>	znanje	znanje.
15	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ	U čl. 57. st. 1. brisati točku 5. Dodati st. 2. koji glasi: Osoba koja ostvaruje pravo na dopatak za pomoć i njegu po drugim propisima, ima pravo na razliku iznosa doplatka za	Ne prihvata se	Odredba na koju se odnosi komentar nije predmet izmjena i dopuna koje su obuhvaćene ovim Nacrtom prijedloga

		<p>SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 5.</p> <p>pomoć i njegu po ovom Zakonu, ako takva razlika postoji.</p> <p>Obrazloženje: Prema odredbama Zakona o socijalnoj skrbi pravo na doplatak za pomoć i njegu i pravo na osobnu invalidinu ne mogu ostvariti osobe koje ista prava ostvaruju prema Zakonu o pravima hrvatskih branitelja i Zakonu o civilnim stradalnicima iz Domovinskog rata, odnosno osobe koje doplatak za pomoć i njegu ostvaruju iz mirovinskog osiguranja. S obzirom na navedeno, stranka koja ostvaruje pravo na doplatak (dodatak) za pomoć i njegu ili osobnu invalidinu prema drugim propisima u manjem iznosu, primorana je ukoliko su joj prava iz sustava socijalne skrbi povoljnija, odreći se istoimenih prava prema drugim propisima, što u praksi stvara brojne probleme i dovodi stranku u nepovoljni položaj, posebno u kontekstu provedbe članka 136. ZSS-a, prema kojoj se prava na temelju ovog Zakona priznaju s danom podnošenja urednog zahtjeva ili pokretanja postupka po službenoj dužnosti.</p> <p>S obzirom na postojeće uređenje i spomenuta ograničenja, stranka ima dvije mogućnosti, a koje su obje za nju nepovoljne. Prvo, kako bi joj se pravo na doplatak ili osobnu invalidinu prema ZSS-u priznalo po podnošenju zahtjeva sukladno čl. 136. ZSS-a, stranka može zahtjev za obustavu isplate doplatka (dodataka) ili osobne invalidnine prema posebnom propisu podnijeti neposredno prije podnošenja zahtjeva za ostvarenje nekog od spomenutih prava iz sustava socijalne skrbi. Na taj način se очekuje od stranke da predmijeva ishod postupka vještačenja; a ukoliko bi ishod postupka vještačenja bio takav da stranci ne bi bio utvrđen teži ili teški invaliditet kao osnova za ostvarenje prava na</p>		<p>zakona.</p>
--	--	--	--	----------------

			doplatak za pomoć i njegu ili osobnu invalidninu, stranka bi ne samo bila odbijena u odnosu na pravo iz sustava socijalne skrbi već bi ujedno bezrazložno ostala uskraćena i za sve mjesecne iznose doplatka (dodatak) za pomoć i njegu ili osobne invalidnine prema posebnim propisima za taj period. Prema drugoj mogućnosti, prema kojoj stranka podnosi zahtjev za obustavu isplate prava na doplatak (dodatak) za pomoć i njegu ili osobnu invalidninu prema posebnom propisu nakon što sazna ishod provedenog postupka za ostvarivanje tih prava, povoljnije pravo bilo bi joj priznato tek od dana obustave isplate manje povoljnog prava. S obzirom na postojeću dugotrajnost postupaka vještačenja, pa i upravnih postupaka nadležnih tijela, navedeno dovodi stranke u situaciju da im se povoljnije pravo ne priznaje mjesecima od podnošenja zahtjeva, iako bi primjenom odredbe čl. 136. ZSS-a na to imale pravo. Predloženim načinom omogućilo bi se stranci da se ne mora odricati već stičenog ali manje povoljnog prava, a ujedno bi se omogućila zakonita primjena odredbe čl. 136. ZSS-a i priznanje prava od dana podnošenja zahtjeva, i to u visini koji odgovara eventualnoj razlici iznosa doplatka za pomoć i njegu ili iznosa osobne invalidnine prema ZSS i one koju prima prema posebnom propisu. Analogno tome, predlažemo i brisanje članka 51.st.1.t.2. U navedeni članak treba dodati stavak 2. koji glasi: Osoba koja ostvaruje pravo na osobnu invalidninu po drugim propisima, ima pravo na razliku iznosa osobne invalidnine po ovom Zakonu, ukoliko takva razlika postoji.	Ne prihvata se	Odredba na koju se odnosi komentar nije predmet izmjena i dopuna koje su obuhvaćene ovim Nacrtom prijedloga zakona.
16	DARIA KLJAK	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA	Pozdravlja se ova promjena.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje.

		ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 5.			
17	Pravobranitelj za djecu RH	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 6.	Pozdravljamo promjenu u čl. 61., no ponovno naglašavamo kako je potrebno izmijeniti kategorizaciju teškoća za djecu čiji roditelji mogu ostvariti pravo na status roditelja njegovatelja. Nužno se usmjeriti na funkcioniranje djeteta, a ne samo na teškoću/invaliditet. Važno je voditi računa o heterogenosti populacije djece s teškoćama u razvoju te ne popisivati oštećenja/invaliditet već pravo definirati na način da u prvi plan dolazi funkcioniranje djeteta. Stoga, pravo treba omogućiti za: (1) djecu s teškoćama u razvoju kojima je zbog održavanja kvalitete života potrebno pružanje specifične njegе izvođenjem medicinsko – tehničkih zahvata i (2) djeci koja su zbog oštećenja zdravlja/invaliditeta ovisna o pomoći i njezi druge osobe.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje.
18	DARIA KLJAK	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 6.	Proširenje skupina osoba koje imaju pravo na ostvarivanje ovoga prava je dobar smjer, te će zasigurno omogućiti bolju kvalitetu života osobama koje su sada obuhvaćene točkom 3. , a koje do sada nisu bile prepoznate kao osobe u potrebi.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje.
19	Tomislav Kamenski	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 7.	Članak 63. trebao bi glasiti ovako: „(1) Pravo na status roditelja njegovatelja može se priznati bračnom ili izvanbračnom drugu te životnom ili neformalnom životnom partneru roditelja djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom. (2) Ako dijete s teškoćama u razvoju nema roditelja, ako roditelji ne žive s njim ili zbog	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje.

		<p>psihofizičkog stanja nisu u mogućnosti pružiti mu potrebnu njegu, pravo na status njegovatelja može se priznati srodniku u ravnoj lozi i srodniku u pobočnoj lozi do zaključno drugog stupnja srodstva koji ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom.</p> <p>(3) Pravo na status njegovatelja priznaje se osobi po izboru osobe s invaliditetom, odnosno suglasnost njezinog zakonskog zastupnika, koja ispunjava uvjete propisane ovim Zakonom.“.</p> <p>Obrazloženje: (1) Nekako ne bi trebalo biti sporno da je bračni ili izvanbračni drug te životni ili neformalni životni partner preuzeo i ulogu oca ili majke unutar te obitelji i time postao roditelj u sociološkom smislu. Definirati roditeljstvo samo činom "kopulacije" zanemarujući pri tome sav doprinos koji nebiološki roditelji čine brinući se, odgajajući, podižući djecu uz svoje bračne/izvanbračne/životne/neformalno životne partnere je pomalo i bezobrazno.</p> <p>(2) U stavku 2 je posve nepotrebno opet navoditi bračne/izvanbračne/životne/neformalno životne partnere, pogotovo uz uvjete st.2 jer se time onemogućuje stavak 1 kao i sam izbor unutar obitelji tko će preuzeti status na sebe (bilo bi lijepo da postoji definicija obitelji od strane Ministarstva, a ne da je ona podložna interpretacijama od krajnje liberalnog do krajnje konzervativnog svjetonazora)</p> <p>Stari stavak 3 je potpuno nepotreban jer je pravo na roditelja njegovatelja/njegovatelja pravo djeteta s teškoćama u razvoju ili osobe s invaliditetom, a ovim je zakonom definirano tko to može biti, kao što je ostavljena mogućnost i povećanju naknade za status za dva djeteta s teškoćama.</p> <p>(3) Suglasnost osobe s</p>	
--	--	---	--

			invaliditetom ili njezinog zakonskog zastupnika je mrtvo slovo na papiru ukoliko se inzistira na parametrima postavljenim u st.(2), ali dobro zvuči. Nijedan pravnik neće prepostaviti stavak 3 stavku 2.		
20	Siniša Bosanac	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 7.	U stavku 2 treba obrisati: "može se priznati bračnom ili izvanbračnom drugu te životnom ili neformalnom životnom partneru roditelja djeteta s teškoćama u razvoju" U stavku 1 predviđeli ste da se status može priznati bračnom ili izvanbračnom drugu te životnom partneru. Stoga ne bi smjelo biti uvjetovano sa zdravstvenim stanjem biološkog roditelja. Uostalom takvih diskriminatornih ograničenja nije u zakonu bilo do 2022. godine. Smatram da je izvan/bračni drug u svakom slučaju jednakopravan biološkom roditelju. Stoga ne smije biti diskriminacije izmedju biološkog roditelja i bračnog druga	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje.
21	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 8.	Članak 64. st. 4. t. 4. brisati. Obrazloženje: Ukoliko je roditelju koji koristi pravo na status roditelja njegovatelja izrečena mjera za zaštitu prava i dobrobiti djeteta koja je blaže naravi i ne podrazumijeva izdvajanje djeteta iz obitelji, nema zapreke da se istom roditelju prizna status roditelja njegovatelja, odnosno nema osnove za ukidanje ovog prava. Naime, u navedenim slučajevima dijete nastavlja živjeti u obitelji i roditelj izvršava sve svoje obveze njegovatelja, odnosno skrb o djetetu te nije u interesu djeteta ukidanje prava na status njegovatelja čime roditelj ostaje bez materijalnih sredstava za život, a dijete bez potrebne njege. U slučaju izricanja mjera koje podrazumijevaju izdvajanje djeteta iz obitelji, logično je i životno da će doći i do prestanka prava na status roditelja njegovatelja jer roditelj više ne izvršava svoje obveze njege djeteta. Izricanje blažih	Ne prihvata se	Odredbom članka 64. stavak 4. točka 4. važećeg Zakona o socijalnoj skrbi propisano je da se pravo na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja priznaje osobi koja nije lišena prava na roditeljsku skrb kao najteži oblik mjere obiteljsko pravne zaštite. Isto je uneseno u Zakon o socijalnoj skrbi izmjennama Zakona iz listopada 2022.

			mjera obiteljsko pravne zaštite u nadležnosti centra za socijalnu skrb ne podrazumijeva izdvajanje djeteta iz obitelji te se mogu izreći samo ukoliko su usmjerene na poboljšanje kapaciteta roditelja za kvalitetu roditeljske skrbi. Tek izricanje žurne mjere izdvajanja iz obitelji, odnosno izricanja mjera za zaštitu osobnih prava i dobrobiti djeteta u nadležnosti suda trebaju biti zapreka za korištenje prava roditelja na status, a ne i dok dijete i dalje živi u obitelji.		
22	Mario Dedic	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 10.	Obavezno izmjeniti članak 293 292 kada je riječ o stavljanju same zabilježbe na jedinu nekretninu korisnika ZMN točnije institut same zabilježbe treba ukinuti i postrožiti uvjete za dobivanje ZMN samo u onom pogledu kada se ustanovi da neko vozi dva tri mercedesa ima 2 3 kuće ili da na računu ima po 10000 kn takva osoba ne treba primati ZMN.Nego vi ste stavili i starije osobe u isti koš gdje ste stavljali zabilježbe na jedinu nekretninu i stime ste doveli u veoma nezgodan položaj tih korisnika koji sada u ovom trenutku nemaju nikakva prava.Potrebno je donjeti zakon što je moguće prije i pod hitnim postupkom priznavati tim ljudima ZMN da ju sto prije dobiju.	Primljeno na znanje	Re definiranjem instituta zabilježbe u sustavu socijalne skrbi napuštena je obveza povrata isplaćenih iznosa na ime prava na zajamčenu minimalnu naknadu te brisana odredba upisa zabilježbe čime se olakšava priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, kao osnovnu socijalnu naknadu kao i na prava na uslugu smješta i organizirano stanovanje. Odredba na koju se odnosi komentar u dijelu prava na zajamčenu minimalnu naknadu nije predmet izmjena i dopune koje su obuhvaćene ovim Nacrtom prijedloga zakona.
23	EDI VLAŠE DAUTOVIĆ	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 10.	da se od zabilježbe radi ostvarivanja prava na ZMN izuzme jedina nekretnina korisnika naknade	Primljeno na znanje	Izmjenama je redefiniran institut zabilježbe u sustavu socijalne skrbi kako bi se otklonile administrativne prepreke za priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu te se brisanjem upisa zabilježbe olakšava priznavanje prava na zajamčenu minimalnu naknadu, kao osnovnu socijalnu naknadu.
24	Monika Nožinić	PRIJEDLOG ZAKONA O	Što je sa roditeljima koji imaju status roditelja njegovatelja i	Ne prihvata se	Ovim prijedloga Nacrtom izmjena i

		IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 10.	kojima je zamrznuta mirovina koju su zarađili nakon 40 godina rada i zašto jedno isključuje drugo? Nakon što su ostvarili pravo na status roditelja njegovatelja, mojim roditeljima je mirovina zamrznuta. Znam da negdje u zakonu piše da jedno isključuje drugo u ovakvim situacijama te da roditelj njegovatelj odabire naknadu ako mu je povoljnija od mirovine. No, mene zanima kada ćete implementirati i ovakav slučaj u zakon kako bi roditelji primali svoju zarađenu mirovinu i istovremeno ostvarili naknadu za roditelja njegovatelja, budući da skrbe o svojoj djeci 24/7? Mirovina je jedna stvar i ona je zarađena, a status roditelja njegovatelja je druga stvar i pravo. Molim da razmotrite ovo goruće pitanje i date rješenje.		dopuna Zakona o socijalnoj skrbi obuhvaćeno je povećanje postotka od osnovice za priznavanje prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja. Prava s osnove obveznog mirovinskog osiguranja nisu predmet uređenja Zakona o socijalnoj skrbi već su ista uređena Zakonom o mirovinskom osiguranju.
25	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 11.	U čl. 68. st. 1. ispred toč. 1. dodaje se toč. 1. koja glasi: Na zahtjev osobe s invaliditetom. Obrazloženje: U skladu s načelima UN Konvencije o pravima osobe s invaliditetom, prvenstveno obaveze poštivanja osobne autonomije uključujući slobodu osobnog izbora i neovisnost osoba, neizostavno je potrebno u čl. 68. st.1. ugraditi odredbu kojom osoba s invaliditetom ima pravo tražiti prekid prava na status roditelja njegovatelja ili njegovatelja. Pravo na status trebalo bi biti prvenstveno pravo osobe s invaliditetom da ga netko njeguje, a ne pravo njegovatelja kojim dobiva status na vlastiti zahtjev za drugu osobu. Prema trenutačnom zakonskom uređenju, osoba s invaliditetom ima samo mogućnost na zahtjev njegovatelja dati ili ne dati svoju suglasnost. Jednako je neologično da sama osoba s invaliditetom nema nikakav utjecaj niti pravnu mogućnost da njegovatelja zamijeni drugom osobom ili drugom vrstom usluge. Prijedlog izmjene naročito je značajno nakon proširenja kruga	Ne prihvata se	Status roditelja njegovatelja/njegovatelja priznaje se osobi koja pruža njegu. Obzirom na navedeno, korisnik statusa nije osoba s invaliditetom pa tako ne može niti tražiti prestanak istoga. Međutim, čl. 63. st. 3. Zakona o socijalnoj skrbi propisano je da se pravo na status njegovatelja priznaje osobi po izboru osobe s invaliditetom uz njezinu suglasnost, odnosno suglasnost njegovog zakonskog zastupnika čime se osigurava poštivanje osobne autonomije uključujući slobodu osobnog izbora i neovisnost osobe s invaliditetom.

			njegovatelja za odrasle osobe s invaliditetom, pa i uvođenja usluge osobnog asistenta. Bez mogućnosti da sama osoba s invaliditetom zahtijeva prestanak prava na status njegovatelja, dovodi do potencijalne povrede njezinog prava na osobni izbor i osobnu autonomiju te samostalnost u odlučivanju o vlastitom životu.		
26	DARIA KLJAK	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 11.	<p>„8. najduže deset mjeseci od dana smrti djeteta s teškoćama u razvoju o kojem je brinuo roditelj njegovatelj ili njegovatelj odnosno dana smrti osobe s invaliditetom o kojoj je brinuo roditelj njegovatelj“. - Osobe sa invaliditetom su zakinute u ovom slučaju, to jest njegov njegovatelj, budući da su oni isključeni iz točke 8.</p> <p>Nadalje, moli se pojašnjenje formulacije "NAJDUŽE"- to znači u svakom slučaju 10. mjeseci ili u nekim slučajevima manje od 10. mjeseci? Smatram da se treba staviti točan rok (10. mjeseci , a ne najduže 10. mjeseci)</p>	Ne prihvata se	Ovim izmjenama Zakona o socijalnoj skrbi poboljšava se status i prava roditelja njegovatelja ili njegovatelja, između ostalog i kroz povećanje naknade ali i omogućavanje trajanja statusa određeno vrijeme nakon smrti djeteta s teškoćama u razvoju o kojоj je brinuo roditelj njegovatelj i njegovatelj, te nakon smrti osobe s invaliditetom o kojoj je brinuo roditelj njegovatelj. Međutim, ako postoji interes imogućnost za raniji prestanak prava valjalo je isto omogućiti na ovaj način.
27	Pravobranitelj za djecu RH	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 12.	U odnosu na naknadu za troškove prijevoza zbog školovanja, pravobraniteljica za djecu je već ranije preporučila Ministarstvu rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike da pitanje prijevoza učenika s teškoćama u razvoju koji srednjoškolsko obrazovanje nastavljaju u ustanovama iz sustava socijalne skrbi, odnosno u sustavu Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike rješe zajedničkim i koordiniranim putem s Ministarstvom znanosti i obrazovanja kako ti učenici ne bi bili u nepovoljnijem položaju u odnosu na učenike s teškoćama u razvoju koji se školuju u ustanovama u nadležnosti Ministarstva znanosti i obrazovanja.	Primljeno na znanje.	Komentar je primljen na znanje.

			Smatramo da je učenicima koji srednjoškolsko obrazovanje nastavljaju u ustanovama iz sustava socijalne skrbi potrebno osigurati naknadu za troškove prijevoza zbog školovanja na jednaki način kao učenicima s teškoćama u razvoju koji srednjoškolsko obrazovanje nastavljaju u ustanovama u nadležnosti Ministarstva znanosti i obrazovanja (uvjeti za stjecanje naknade, visina naknade, naknada za pratitelja, visina naknade za individualna prijevoz roditelja i drugo).		
28	Pravobranitelj za osobe s invaliditetom	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 12.	Odredbe čl. 69.a. st. 1. al. 1., te st. 4. i 5. promijeniti sukladno obrazloženju u nastavku: Sadašnji prijedlog i dalje stavlja u neravnopravan položaj učenike s teškoćama u razvoju koji se školjuju u sustavu socijalne skrbi, na što godinama upozoravamo. Naime, propisi iz područja obrazovanja propisuju modalitete za ostvarivanje prava na troškove prijevoza učenika s teškoćama u razvoju, pa tako Zakon o odgoju i obrazovanju u čl. 69. st. 4. navodi da „za učenike s teškoćamaosigurava se prijevoz bez obzira na udaljenost i prijevoz pratitelja kada je zbog vrste i stupnja teškoća pratitelj potreban, a sukladno rješenju o primjerenom obliku školovanja“. Odluka o kriterijima za financiranje povećanih troškova prijevoza i posebnih nastavnih sredstava i pomagala za školovanje učenika s teškoćama u razvoju u srednjoškolskim programima definiraju vrstu prijevoza, te visinu naknade za individualni prijevoz roditelja. Međutim, ona se primjenjuje samo na učenike s teškoćama u razvoju koji pohađaju ustanove odgoja i obrazovanja kojih su osnivač RH ili jedinica lokalne i područne samouprave, odnosno u nadležnosti Ministarstva znanosti i	Primljeno na znanje.	Komentar je primljen na znanje.

		<p>obrazovanja. Za takvo ograničenje u ostvarivanju ovog prava ne uočavamo razumno opravdanje, međutim, ukoliko troškovi prijevoza učenika s teškoćama u razvoju nisu na jedinstveni način osigurani svim učenicima s teškoćama u razvoju neovisno u vrsti obrazovne ustanove koju pohađaju, potrebno je troškove prijevoza učenika s teškoćama u razvoju u sustavu socijalne skrbi urediti sukladno i na način kako je to uređeno u obrazovnim ustanovama u nadležnosti Ministarstva znanosti i obrazovanja.</p> <p>Predloženim rješenjem članka 69.a. st. 1. al. 1., te st. 4. i 5. i dalje su omoguće paradoksalne situacije da učenik koji je započeo školovanje u npr. programu ekonomista u jednoj od ekonomskih srednjih škola u Gradu Zagrebu, prelaskom u ustanovu u sustavu socijalne skrbi u istom programu, ne ostvaruje više istu naknadu troškova prijevoza niti mu je na isti način osiguran prijevoz, niti su na isti način sufinancirani troškovi prijevoza. Učenici koje zbog nemogućnosti korištenja javnog gradskog prijevoza u školu i nazad voze roditelji, nemaju pravo na pravičnu naknadu zbog troškova individualnog prijevoza, obzirom da naknada u visini karte javnog prijevoza ne podmiruje niti minimum njihovih realnih troškova goriva. S obzirom da podržavamo obrazovanje učenika s teškoćama u razvoju kao njihovo temeljno pravo, nužno je sudjelovanje države u troškovima prijevoza kao jednu od potpora obrazovanju i izjednačavanju položaja ovih učenika s učenicima bez teškoća. Zakon o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi definira pravo učenika s teškoćama u razvoju na organizirani prijevoz ili troškove prijevoza (pa i pratnje) za učenike s teškoćama u razvoju koji se školuju u ustanovama odgoja i</p>	
--	--	---	--

			obrazovanja. Analogno tome, sustav socijalne skrbi treba osigurati svakom učeniku s teškoćama u razvoju istu razinu prava, tj. pravo na prijevoz ili pravičnu naknadu troškova prijevoza, ukoliko mu prijevoz ili naknada za troškove prijevoza nije osigurana po drugoj osnovi. Smatramo da ograničavanje u ostvarivanju prava na prijevoz jedne kategorije učenika s teškoćama u razvoju na opisani način, te naglašavanje posebnog programa kao uvjeta za ostvarivanje ovog prava ili razlikovanje prema osnivaču obrazovne institucije, ne odražava obavezu dostupnosti obrazovanja svim učenicima s teškoćama u razvoju u Republici Hrvatskoj na jednak način.		
29	Pravobranitelj za djecu RH	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 16.	Ponavljamo ranije višekratne prijedloge da se u okviru socijalnog mentorstva predvidi i socijalna usluga mentorstva za djecu. Usluga mentorstva za djecu bila bi usmjerena na dijete te na sprečavanje, prepoznavanje i rješavanje problema i poteškoća djeteta uzrokovanih siromaštvom, s naglaskom na osnaživanje djeteta, jačanje djetetovih osobnih kompetencija i vještina u cilju prevencije socijalne isključenosti, podršku u obrazovanju, pomoć u učenju, prevenciju napuštanja školovanja, uključivanje u aktivnosti slobodnog vremena i usluge važne za djetetovu dobrobit i razvoj socijalnih, kognitivnih i emocionalnih vještina i slično. Naime, orientiranje isključivo na novčane naknade ne daje potrebne rezultate te je potrebno uložiti veće napore u borbu protiv dječjeg siromaštva i međugeneracijskog prijenosa rizika siromaštva. Mentorstvom za djecu bi se individualiziranim i planiranim pristupom nastojalo postići izjednačavanje prilika djeteta u riziku od siromaštva ili socijalne isključenosti za stjecanje sposobnosti i	Primljeno na znanje.	Komentar je primljen na znanje.

		<p>kvalifikacija potrebnih za uzdržavanje od vlastitog rada u odrasloj dobi i prekidanje kruga obiteljskog siromaštva. Takva bi socijalna usluga također služila i prevenciji razvoja problema u ponašanju djece, kao i izdvajanja iz obitelji radi siromaštva.</p> <p>Predlažemo također propisati korisnike usluge mentorstva za djecu. Naime, takva socijalna usluga treba biti namijenjena kao pomoć djetu koje živi u riziku od siromaštva ili socijalne isključenosti, a to nisu samo djeca iz obitelji korisnika zajamčene minimalne naknade, pripadnici skupine djece s teškoćama u razvoju, problemima u ponašanju, nacionalnih manjina, u alternativnoj skrbi i sl. Takva je pomoć, za izlazak iz obiteljskog siromaštva, potrebna i djeci u riziku od siromaštva u obiteljima bez zaposlenih odraslih članova, zaposlenih ali s niskim primanjima, jednoroditeljskih obitelji te onih s većim brojem djece i dr.</p> <p>Smatramo potrebnim socijalnu uslugu mentorstva za djecu propisati Zakonom kako bi se izjednačila djeca na razini države, te kako bi se omogućilo da ju pružaju subjekti koje Zakon propisuje kao pružatelje djelatnosti socijalne skrbi, pri čemu bi bilo omogućeno i financiranje sredstvima europskih fondova. Dok god takva usluga nije predviđena jednakom za svu djecu u državi, nastaju nejednakosti među djecom, ovisno o zajednici u kojoj žive, njenim finansijskim i ljudskim resursima.</p> <p>Mentorstvo za djecu bi bilo u skladu s načelom pravodobnosti, načelom individualizacije, načelom socijalnih inovacija.</p> <p>Iako je na ovakav naš prijedlog dostavljen u eSavjetovanju o Nacrtu Prijedloga Zakona o socijalnoj skrbi otvorenog do 3. studenoga 2021. godine odgovoreno da se ne prihvata jer je cilj moguće osigurati</p>	
--	--	--	--

			priznavanjem prava na druge propisane usluge – nije jasno i nije pojašnjeno koje su to. Također, važeći Zakon o socijalnoj skrbi predviđa uslugu socijalnog mentorstva pa predlažemo barem njenu prilagodbu djeci.		
30	Udruga za promicanje inkluzije	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 25.	<p>Predlaže se brisanje članaka 120., 122. i 123. te usklađivanje narednih članaka Zakona sa Zakonom o osobnoj asistenciji za sve usluge koje su namijenjene osobama s invaliditetom:</p> <p>Sudjelovanje korisnika u plaćanju usluge</p> <p>Članak 121.</p> <p>(1) Korisnik iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona koji uslugu koristi temeljem rješenja ili uputnice nije dužan sudjelovati u plaćanju usluge ukoliko su mu prihodi niži od prosječne neto plaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini.</p> <p>(2) Ukoliko su prihodi korisnika iz stavka 1. ovoga članka viši od prosječne neto plaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini dužan je sudjelovati u plaćanju cijene usluge u iznosu od 1% cijene usluge, a ukoliko su prihodi korisnika viši od dvije prosječne neto plaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini dužan je sudjelovati u plaćanju cijene usluge u iznosu od 2% cijene usluge.</p> <p>(3) U iznos prihoda kojima je korisnik dužan sudjelovati u plaćanju cijene usluge ne uračunava se iznos koji korisnik plaća za uzdržavanje člana obitelji, prema zakonu kojim se uređuju obiteljski odnosi.</p> <p>Odlučivanje o sudjelovanju u plaćanju usluge</p> <p>Članak 124.</p> <p>O iznosu sudjelovanja korisnika u cjeni plaćanja usluge odlučuje se rješenjem o priznavanju prava na uslugu ili</p>	Primljeno na znanje.	Komentar je primljen na znanje.

			uputnicom kojom se odobrava korištenje usluge. Plaćanje usluge na teret Ministarstva Članak 125. Ako korisnik nije obvezan sudjelovati u plaćanju cijene usluge sukladno članku 121. stavku 1. ovoga Zakona, plaćanje pune cijene usluge tereti sredstva Ministarstva. Obrazloženje: Konvencija o pravima osoba s invaliditetom definira pravo osobe s invaliditetom na odgovarajući životni standard za njih i njihove obitelji, uključujući i uživanje tog prava bez diskriminacije na osnovi invaliditeta. Stoga je jasno da je uvođenje participacije od strane osobe s invaliditetom, a pogotovo i obveznika uzdržavanja, primjer nepoštivanja ovih odredbi Konvencije. Budući da se radi o osobama s najtežim invaliditetom (3. i 4. stupanj), a nedvojbeno je da te osobe imaju dodatne velike troškove, smanjene mogućnosti stjecanja prihoda, vlasništva, imovine i sl., a time su i izloženi opasnosti da nakon višegodišnjeg participiranja za usluge organiziranog stanovanja ostanu bez ikakvih sredstava, predlaže se brisanje članaka 120., 122. i 123. Nadalje, kako bi se Zakon o socijalnoj skrbi uskladio sa Zakonom o osobnoj asistenciji potrebno je, iz istih razloga zbog kojih je to učinjeno i u Zakonu o osobnoj asistenciji, regulirati participaciju korisnika u cijeni socijalne usluge na koju ostvaruje pravo temeljem rješenja nadležnog tijela na 0-2% dok se kao mjerilo prihoda koristi prosječna neto plaća u RH isplaćena u prethodnoj godini.	
31	Pravobranitelj za djecu RH	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA	Predlažemo predvidjeti dopunu na način da se doda stavak 7. koji glasi: (7) Odredba stavka 1. ovoga	Ne prihvata se Navedena tematika nije predmet uređenja Zakona o socijalnoj skrbi.

		ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 53.	članka ne primjenjuje se u slučaju kada je nasljednik dijete, koje korisnik iz st.1. za života nije uzdržavao sukladno ovršnoj ispravi.		
32	Ured pučke pravobraniteljice	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 59.	<p>Predlaže se dodati novi stavak 5. koji glasi:</p> <p>(5) Korisniku prava na zajamčenu minimalnu naknadu priznatu na temelju Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 157/13., 152/14., 99/15., 52/16., 16/17., 130/17., 98/19., 64/20. i 138/20.) i Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22 i 46/22, 118/22) pravo na zajamčenu minimalnu naknadu priznaje se od dana stupanja na snagu Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, broj 18/22) u visini utvrđenoj ovim Zakonom.</p> <p>Obrazloženje:</p> <p>Smatramo da su ove izmjene i dopune prilika da se uredi i ujednači priznavanje ZMN-a za korisnike koji su ovo pravo ostvarivali po „starom“ ZSS-u. Naime, ovim korisnicima ZMN-a, koji su i dalje ispunjavali uvjete za priznavanje ove naknade po novom ZSS-u, ZMN nije priznavan na isti dan, budući da ZSS ne propisuje jedinstveni datum kao datum početka priznavanja ove naknade. Naime, u ovim slučajevima primjenjuje se članak 136. stavak 1. ZSS-a kojim je propisano da se prava u novčanom iznosu priznaju s danom pokretanja postupka po službenoj dužnosti. Zbog ove neujednačenosti neki korisnici su ranije, a neki kasnije dobili uvećani ZMN. Ista je neujednačenost postojala u vezi statusa roditelja njegovatelja ili njegovatelja te je ispravljena Izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj skrbi (NN br. 119/22) na način da je određen jedinstveni datum priznavanja ovog prava na dan stupanja na snagu Zakona o socijalnoj skrbi (NN</p>	Ne prihvata se	Zajamčena minimalna naknada nikada nije utvrđena u jedinstvenom iznosu jer na nju utječu različiti osobni faktori kako na strain samca tako i u kućanstvu, kao i samo utvrđivanje ispunjenosti uvjeta za priznavanje toga prava.

			br. 18/22).		
			Kako bi se ispravile nejednakosti među korisnicima i svima osigurala jednakost pred zakonom zajamčena Ustavom RH, smatramo da je potrebno izmijeniti prijelazne odredbe tako da se odnose i na korisnike ZMN-a po „starom“ ZSS-u, za koje je postupak radi utvrđivanja ispunjavanja uvjeta za priznavanje prava na temelju ZSS-a bio proveden u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ZSS. U tom cilju predlažemo izmjenu članka 59. ovog Nacrta prijedloga.		
33	Mario Dedic	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 61.	Poštovani što se tiće povrata isplaćenih sredstava kada je riječ o ZMN potrebno je svakako takvu vrstu članka ukinuti s obzirom da korisnici ZMN nisu tražili od države kredit koji su potrebni njihovi nasljednici vratiti niti je država kreditna institucija koja odobrava kredite. Prema tome institut samih vraćanja isplaćenih sredstava zasigurno treba ukinuti jer država treba pomagati svojim građanima a ne od njih tražiti da se takva sredstva vraćaju jer ako je tako onda bi svi trebali vratiti covid dodatke što su dobili od države a to se ne spominje ali kada je riječ o ZMN e tu trebaju stroge zakonske izmjene. Stoga očekujem od Ministarstva da definitivno odluku o isplaćenim sredstvima kada je riječ o ZMN se ukine i to pod hitnim postupcima.	Prihvaća se	Prijedlog je prihvачen i unesen u Nacrt prijedloga zakona.
34	Katarina Knežević	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SOCIJALNOJ SKRBI, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA, Članak 61.	Poštovani, ovakva odredba je krajnje diskriminatorna u odnosu na postupke koji se vode radi povrata isplaćenih sredstava na ime prava na stalnu pomoć, pomoć za uzdržavanje i zajamčenu minimalnu naknadu, a koji postupci su zbog kompleksnosti sadržaja te vrlo često zbog nemogućnosti naplate vrlo dugotrajni. Nije u redu utvrditi prestanak postupanja u predmetima povrata iznosa isplaćenih na ime prava na	Prihvaća se	Prijedlog je prihvачen i unesen u Nacrt prijedlog zakona.

		<p>zajamčenu minimalnu naknadu priznatog na temelju Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“ br. 18/22, 46/22 i 119/22), a u ostalima inzistirati na naplati. Ukoliko je intencija da se povrat na ime "novčanog prava" ne potražuje, smatram da se isto treba odnositi i na postupke stalne pomoći, pomoći za uzdržavanje i zajamčene minimalne naknade, a koji postupci su započeti po odredbama prijašnjih zakona o socijalnoj skrbi.</p>	
--	--	---	--